

**II Ogólnopolska Konferencja Naukowa
„Wyzwania i zmiany społeczne
w XXI wieku”**

Abstrakty

**II Ogólnopolska Konferencja Naukowa
„Wyzwania i zmiany społeczne
w XXI wieku”**

Abstrakty

Redakcja:
Ewelina Chodźko
Magdalena Śliwa

Fundacja na rzecz promocji nauki i rozwoju TYGIEL
Lublin 2020

II Ogólnopolska Konferencja Naukowa
„Wyzwania i zmiany społeczne w XXI wieku”
6 sierpnia 2020 r.

Abstrakty

Redakcja:

Ewelina Chodźko

Magdalena Śliwa

Skład i łamanie:

Monika Maciąg

Projekt okładki:

Marcin Szklarczyk

© Copyright by Fundacja na rzecz promocji nauki i rozwoju TYGIEL

ISBN 978-83-66261-63-1

Wydawca:

Fundacja na rzecz promocji nauki i rozwoju TYGIEL

ul. Głowackiego 35/348

20-060 Lublin

www.fundacja-tygiel.pl

Komitet Naukowy:

- **dr hab. Elżbieta Smolarkiewicz**, Wydział Socjologii, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
- **dr Dorota Litwin-Lewandowska**, Katedra Teorii i Metodologii, Nauk o Polityce i Administracji, Instytut Nauk o Polityce i Administracji, Wydział Politologii i Dziennikarstwa, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
- **dr Kamil Mazurek**, Katedra Myśli Politycznej, Instytut Nauk o Polityce i Administracji, Wydział Politologii i Dziennikarstwa, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
- **dr Dorota Tymura**, Katedra Historii Filozofii i Filozofii Porównawczej, Instytut Filozofii, Wydział Filozofii i Socjologii, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
- **dr inż. Wioletta Wróblewska**, Katedra Zarządzania i Marketingu, Wydział Agrobioinżynierii, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

Komitet Organizacyjny:

- Ewelina Chodźko
- Alicja Danielewska
- Joanna Jędrzejewska
- Kamil Maciąg
- Monika Maciąg
- Izabela Mołdoch
- Marcin Szklarczyk
- Paulina Szymczyk
- Magdalena Śliwa
- Kamila Talarek

Partnerzy:

Czasopismo Humanities and Social Sciences

www.nzb.pl

Nowoczesne
Zarządzanie
Biznesem

10lat

Organizator:

Fundacja
TYGIEL

Spis treści

Wystąpienia Gości Honorowych

<i>Wybrane aspekty zmian społecznych w obliczu COVID-19.....</i>	13
<i>Przedsiębiorczość przyszłości – doświadczenia przeszłości: gdzie szukać inspiracji w budowaniu postaw przedsiębiorczych i umiejętności zarządzania ryzykiem</i>	14

Wystąpienia uczestników

<i>Aksjonormatywny aspekt wielokulturowości w społeczeństwie XXI wieku</i>	17
<i>Aktywizacja społeczna osób z niepełnosprawnością w dobie wyzwań i zmian społecznych XXI wieku</i>	18
<i>Aktywność fizyczna w profilaktyce otyłości.....</i>	19
<i>Aktywność fizyczna wśród pacjentów z zespołem słabości</i>	20
<i>Autonomia szkoły jako czynnik niezbędny do jej twórczego rozwoju na przykładzie pilotażowego szkolnictwa muzycznego w latach 2012-2016</i>	21
<i>Cywilizacyjne choroby żywieniowe</i>	22
<i>Czy ból możemy uznać za chorobę cywilizacyjną – problematyka bólu wśród seniorów</i>	23
<i>Dyskusja władzy ze społeczeństwem w sprawie sieci 5G w Polsce w perspektywie Językoznawstwa Adaptacyjnego</i>	24
<i>E-Urząd Skarbowy jako przejaw postępującej cyfryzacji</i>	25
<i>E-government w systemie ochrony zdrowia – Internetowe Konto Pacjenta</i>	26
<i>Ekologiczna rola martwego drewna</i>	27
<i>Etyczne i prawne problemy medycznie wspomaganego rozrodu</i>	28
<i>Interdyscyplinarność pojęcia zawodu</i>	29
<i>Konsekwencje społeczne wynikające z publikacji Fake Newsów na temat pandemii SARS-CoV-2</i>	30
<i>„Kredytowy styl życia” jako iluzja dobrobytu</i>	31

<i>Media społecznościowe w komunikowaniu społecznym. Zmiana roli i wpływ mediów społecznościowych na użytkowników sieci w wybranych aspektach psychologicznych</i>	32
<i>Minimalizm jako odpowiedź na niektóre problemy społeczne XXI wieku</i>	33
<i>Motywacja i jej czynniki w procesie kształcenia współczesnej młodzieży</i>	34
<i>Motywy i postawy konsumentów żywności ekologicznej – praca przeglądowa</i> ...	35
<i>Muzeum dostępne</i>	36
<i>Na skraju płynnej nowoczesności – jak będzie wyglądało życie w hipermodernizmie?</i>	37
<i>Neurodegeneracyjne choroby XXI wieku: profilaktyka, czynniki ochronne</i>	38
<i>Nowe perspektywy i ryzyko związane z rozwojem sztucznej inteligencji na rynku finansowych</i>	39
<i>Oddziaływanie digitalizacji mediów elektronicznych (radio DAB+) na zmiany w strategii zarządzania zasobami ludzkimi (HR) w XXI wieku</i>	40
<i>Odzwierciedlenie internacjonalizacji Japonii w podręcznikach do pierwszej klasy szkoły podstawowej</i>	41
<i>Pandemia – przeszkoda czy szansa dla esportu?</i>	42
<i>Panika moralna jako czynnik wpływający na tworzenie i stosowanie prawa – przyczynek do dyskusji</i>	43
<i>Perspektywy transformacji rolnictwa konwencjonalnego w kierunku rolnictwa ekologicznego</i>	44
<i>Podejmowanie zachowań ryzykownych w okresie wczesnej adolescencji w opiniach rówieśników i rodziców – raport z badań</i>	45
<i>Polityka socjalna Prezydenta Donalda J. Trumpa – Make America Great Again?</i>	47
<i>Polityka społeczna wobec opiekunów osób niepełnosprawnych w latach 2004-2020</i>	48
<i>Polskie miasta w kryzysie – procesy zmieniające kształt przestrzeni a nowe wyzwania dla polityki miejskiej</i>	49
<i>Polskie spółki mediowe wobec COVID-19</i>	50

<i>Ponowoczesność jako źródło rewolucji. Rewolucja jako kwintesencja ponowoczesności</i>	51
<i>Próba spojrzenia na zmiany w rzeczywistości i funkcjonowaniu radiofonii na przykładzie pandemicznego słuchowiska Radia Poznań „Próba”</i>	52
<i>Przestrzeń muzeum jako przestrzeń rozrywki</i>	53
<i>Pseudosamorealizacja współczesnego człowieka jako ryzykowny proces wspierany społecznie</i>	54
<i>Rejestry medyczne w dobie społeczeństwa informacyjnego</i>	55
<i>Rola kultury bezpieczeństwa w przeciwdziałaniu patotreściom zamieszczanym w Internecie</i>	56
<i>Rola środowiska w wychowaniu względem kształcenia kompetencji moralnych</i>	57
<i>Rozwój prawa do obrony na przestrzeni ostatnich lat</i>	59
<i>Rozwój sektora FinTech jako szansa na zmiany w sposobie świadczenia usług finansowych</i>	60
<i>SKRZYPEK NA DACHU? – sytuacja społeczno-ekonomiczna muzyków w Polsce w czasie pandemii</i>	61
<i>Spółeczno-kulturowe konsekwencje akceleracji procesu cyfryzacji usług publicznych wywołanej pandemią COVID-19</i>	62
<i>Stereotypizacja a zaburzenia psychiczne</i>	63
<i>Terapia z udziałem psa w schizofrenii w pryzmacie medykalizacji</i>	64
<i>Trendy na polskim YouTube przed pandemią i w trakcie pandemii. Analiza tytułów filmów, opisów i słów kluczowych</i>	65
<i>Udział interesariuszy spoza administracji publicznej w polskim systemie cyberbezpieczeństwa</i>	66
<i>Ustawa o sporcie jako kompleksowa regulacja łącząca elementy prawa i jej wpływ na rozwój kultury fizycznej w XXI wieku</i>	67
<i>Wpływ mediów społecznościowych na dzieci i młodzież</i>	68
<i>Wpływ zmian klimatu na zdrowie człowieka</i>	69

<i>Zapewnienie dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami w świetle regulacji prawnych na poziomie krajowym i międzynarodowym</i>	<i>70</i>
<i>Zasady prawne odzwierciedlają społeczną wiedzę i świadomość. Przemiany w podejściu do konserwacji obiektów i układów zabytkowych w Holandii</i>	<i>71</i>
<i>Zdrowie psychiczne społeczeństwa w dobie pandemii – aspekty medyczne i społeczno-ekonomiczne</i>	<i>72</i>
<i>Indeks autorów</i>	<i>73</i>

**Wystąpienia
Gości Honorowych**

Wybrane aspekty zmian społecznych w obliczu COVID-19

Dr inż. Wioletta Wróblewska, Katedra Zarządzania i Marketingu, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

Jesteśmy świadkami wpływu epidemii koronawirusa SARS-CoV-2 na wiele płaszczyzn życia społecznego i biznesowego. Nie wiadomo do końca, co się zmieni, na jaką skalę oraz na jak długo. Jednym z głównych tematów związanych z obecnością koronawirusa jest jego wpływ na zachowania konsumenckie. Na skutek współistnienia wielu zjawisk dokonuje się „reset” dotychczasowego systemu, m.in. zmieniają się trendy zakupowe i nawyki konsumentów. Obecnie zachowania konsumentów zorientowane są przede wszystkim na zdrowie, przykładowo na zakup zdrowej żywności. Odnotować można zatem wzrost znaczenia trendów m.in. odpowiedzialnej konsumpcji i eko (bio). Na skutek lockdown’u, a następnie powrotu do nowej normalności zmienia się także struktura wydatków oraz miejsca zakupu. Wydawałoby się, że spadek poczucia bezpieczeństwa ekonomicznego powoduje skupienie uwagi konsumentów przede wszystkim na realizacji potrzeb podstawowych. Jednak skutki kryzysu nie rozkładają się równomiernie. Obserwuje się bowiem także wzrost zainteresowania dobrami luksusowymi, np. samochodami klas premium, czy też dobrami i usługami na rynku „dom i ogród”. W reakcji na kryzys obserwowany jest także wzrost postaw etnocentrycznych i społecznych postaw wsparcia lokalnych producentów, tj. wzrost zainteresowania zakupem produktów żywnościowych bezpośrednio od producenta lub w kooperatywach. Ponadto pandemia wpłynęła na obniżenie zaufania do zakupów w dużych sklepach, na korzyść mniejszych, a przede wszystkim na skokowy wzrost zakupów w Internecie (e-commerce). Online nabywane są nie tylko produkty zaspokajające podstawowe potrzeby (żywność, leki), ale wzrosty zakupów odnotowuje się także na rynku elektroniki, sprzętów multimedialnych, książek, odzieży. W obliczu epidemii Covid-19 bez wątpienia przedefiniowaniu ulega model dotychczasowego konsumenta.

**Przedsiębiorczość przyszłości
– doświadczenia przeszłości:
gdzie szukać inspiracji
wbudowania postaw przedsiębiorczych
i umiejętności zarządzania ryzykiem**

Krzysztof Ostafiński, dyrektor Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem

Wystąpienia Uczestników

Aksjonormatywny aspekt wielokulturowości w społeczeństwie XXI wieku

*Justyna Stecko, jstecko@prz.edu.pl, Katedra Nauk Humanistycznych i Społecznych,
Wydział Zarządzania, Politechnika Rzeszowska, <https://w.prz.edu.pl>*

Rozwój cywilizacji, nowoczesnych technik i liczne migracje – przyczyniły się w ostatnich czasach do powstania wielu nowych problemów, także natury etycznej, wyłaniając szczegółowe obszary badań nad moralnością: takich jak etykę globalną, etykę biznesu, etykę polityki, etykę techniki, etykę komputerową, etykę mediów czy też zachowania etyczne związane z multikulturowością. Jednym ze współczesnych zagadnień, które bezpośrednio dotyka płaszczyzny etycznej jest zjawisko wielokulturowości. W kulturze polskiej kwestia „innego” często bywa definiowana jako „obcego”. Myślenie binarne pozostawiło istotny ślad w refleksji nad „innością” a debata od wielu lat przebiega niestety według konserwatywnego, dychotomicznego podziału: ja – obcy, ja – inny. Dychotomia ta ma szczególnie istotne konsekwencje na płaszczyźnie rozważań etycznych. Głównym celem wystąpienia jest analiza kwestii wielokulturowości współczesnych społeczeństw w kontekście kluczowych problemów zachowań (nie)etycznych. Na potrzebę analizy tych zagadnień zwrócona zostanie uwaga na filozofię dialogu, ze szczególnym uwzględnieniem pojęć i tekstów filozoficznych dwóch autorów: Emmanuela Levinasa i Józefa Tischnera. Kolejno zostaną postawione pytania: czy ważnym elementem dyskusji społecznej są rozważania etyczne, czy inny w kulturze to homo sacer oraz jak możemy zdefiniować „twarz” Levinasa i „innego” Tischnera.

Konkluzją wystąpienia będzie dyskusja z diagnozą Sartre’a dla którego jesteśmy monadami bez okien a „inny” może być jedynie bytem ograniczającym wolność i zagrożeniem dla realizacji siebie.

Aktywizacja społeczna osób z niepełnosprawnością w dobie wyzwań i zmian społecznych XXI wieku

*Adrianna Juszcuk, aduka.juszcuk@wp.pl, Studenckie Koło Naukowe
Bezpieczeństwo Narodowe, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach,
Wydział Nauk Społecznych*

Prezentowany tekst dotyczy problemów i wyzwań aktywizacji społecznej osób niepełnosprawnych. Jest to ogromne wyzwanie dla państwa, organizacji społecznych i rodzin osób niepełnosprawnych. Aktywizacja zawodowa i społeczna osób z dysfunkcjami jest możliwa, wymaga jednak spójnych i przemyślanych rozwiązań i regulacji prawnych. Konieczna jest także współpraca pomiędzy jednostkami realizującymi zadania w zakresie aktywizacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. W przedstawionym tekście podjęłam próbę zdefiniowania problemów i wyzwań związanych z aktywizacją społeczną i zawodową osób niepełnosprawnych w oparciu o literaturę przedmiotu. Praca zawodowa stanowi istotny element życia każdego człowieka. W przypadku osób niepełnosprawnych odgrywa ona szczególną rolę, gdyż nie tylko zapewnia dochód, pozwala na samorealizację oraz osiąganie satysfakcji, ale często daje jedyną szansę na nawiązanie relacji z innymi ludźmi, umożliwiając tym samym pełnienie różnych ról społecznych. Wśród aktywnych zawodowo tylko kilka procent utrzymuje się z dochodów z pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej. Dla ponad 80% głównym źródłem utrzymania są świadczenia społeczne. Z punktu widzenia gospodarki, aktywizacja zawodowa tej grupy osób oznacza bardziej efektywne wykorzystanie potencjału ludzkiego dla tworzenia PKB, a także racjonalizację gospodarowania ograniczonymi środkami publicznymi przez zmniejszenie wydatków na pasywne formy wsparcia.

Celem opracowania jest prezentacja głównych zmian w zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz analiza ich wpływu na poziom aktywności zawodowej tej grupy osób. Tak sformułowany cel pozwoli na wstępną ocenę skuteczności wprowadzanych zmian ustawowych i wskazanie dalszych kierunków działań w tym zakresie.

Aktywność fizyczna w profilaktyce otyłości

Izabela Oleś, *izabela.oles97@gmail.com*, *Studenckie Koło Naukowe Medyk, Collegium Medicum, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach*

Otyłość definiowana jest przez Światową Organizację Zdrowia jako nadmierne nagromadzenie tłuszczu, które może negatywnie wpływać na zdrowie człowieka. Jest uznawana za epidemię XXI wieku i jest problemem występującym nie tylko w Polsce ale na całym świecie. Otyłość rozpoznaje się, gdy wskaźnik BMI wynosi ponad 30 kg/m². Obecnie z nadwagą zmagają się ponad 1,9 miliarda ludzi po 18 roku życia. W dalszym ciągu zachorowalność na otyłość ma trend rosnący. Jest to związane ze zmianą stylu życia i nawyków żywieniowych populacji. Cel pracy stanowi omówienie aktualnej wiedzy dotyczącej roli aktywności fizycznej w zapobieganiu występowania otyłości u populacji. W pracy wykorzystano przegląd dostępnej literatury dotyczący tej tematyki, pochodzącej m.in. z bazy PubMed, Google Scholar, Medline. Przegląd aktualnego piśmiennictwa pozwolił na usystematyzowanie wiedzy dotyczącej wpływu aktywności fizycznej na profilaktykę otyłości. Dzięki przeanalizowaniu literatury możliwe było wysunięcie wniosków. Za jedną z metod profilaktyki jak i kompleksowego leczenia otyłości uznawana jest aktywność fizyczna. Stosowanie aktywności ruchowej powoduje zwiększenie wydatku energetycznego, co sprzyja spadkowi masy ciała. Aktywność fizyczna wpływa pozytywnie na organizm człowieka. Sprzyja utrzymaniu odpowiedniej wagi, powoduje redukcję tkanki tłuszczowej, poprawia tolerancję lipidów i glukozy. Wpływa również pozytywnie na układ sercowo- naczyniowy. Powoduje obniżenie ciśnienia i tętna. Podsumowując, aktywność fizyczna jest jedną z metod zapobiegania wystąpienia otyłości. Działa pozytywnie na cały organizm. Ważne jest, aby systematycznie wykonywać ćwiczenia ruchowe. Ćwiczenia powinny być indywidualnie dostosowane do kondycji, wieku, płci oraz możliwości osoby. Aktywność fizyczna powinna być systematyczna i wynosić około pięciu razy tygodniowo. Początkowo powinna być umiarkowana. W następnym etapie zalecane jest zwiększenie jej intensywności. Aby uzyskać pożądane efekty istotnym elementem współgrającym z aktywnością jest stosowanie odpowiedniej diety oraz zmiana stylu życia.

Aktywność fizyczna wśród pacjentów z zespołem słabości

Radosław Perkowski, *perkowski.radoslaw@gmail.com*, Katedra Geriatrii, Wydział Nauk o Zdrowiu, Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Bydgoszczy, *www.cm.umk.pl*

Joanna Androsiuk-Perkowska, *joannaandrosiuk@gmail.com*, Katedra Geriatrii, Wydział Nauk o Zdrowiu, Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Bydgoszczy, *www.cm.umk.pl*

Marcin Kożuchowski, *marcink12333@gmail.com*, Katedra Higieny, Epidemiologii, Ergonomii i Kształcenia Podyplomowego, Zakład Ergonomii i Fizjologii Wysiłku Fizycznego, Wydział Nauk o Zdrowiu, Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Bydgoszczy, *www.cm.umk.pl*

Zespół słabości wiąże się z utratą rezerw fizjologicznych i patologicznie przyspieszonym starzeniem, w odpowiedzi na czynniki stresowe. Predysponuje do negatywnych skutków zdrowotnych. Konieczna jest ocena podejmowania aktywności fizycznej wśród osób starszych, gdyż pacjenci ją stosujący mogą odnieść korzyści zdrowotne. Przebadano 133 pacjentów po 65 roku życia, użyto kryteriów przesiewowych Fried i podzielono na grupy: frail, pre-frail, non-frail. Przeprowadzono kwestionariusz aktywności fizycznej, samoocenę stanu zdrowia i test siły ścisku dłoni.

Pacjenci frail i pre-frail wykazywali mniejszą aktywność fizyczną do 60. roku życia. Po 60. roku życia obie grupy charakteryzował brak aktywności fizycznej w porównaniu z non-frail. Częściej opisywali oni swój stan zdrowia jako zły lub średni. Pacjenci frail charakteryzowali się słabszą siłą ścisku ręki w porównaniu do non-frail. Pacjenci pre-frail podejmujący aktywność fizyczną we wcześniejszych latach życia mieli najniższą siłę ścisku dłoni.

Brak aktywności fizycznej w ciągu życia wiąże się z częstszym występowaniem zespołu słabości. Zmniejszona siła ścisku ręki może być czynnikiem prognostycznym w przypadku wystąpienia zespołu słabości i może być użyty jako proste narzędzie do wykrywania słabości. Podejmowanie aktywności fizycznej przyczynia się do lepszego postrzegania zdrowia w starszym wieku. Potrzebne są badania na większej populacji.

Autonomia szkoły jako czynnik niezbędny do jej twórczego rozwoju na przykładzie pilotażowego szkolnictwa muzycznego w latach 2012-2016

Joanna Niewiadomska-Kocik, jnkocik@tlen.pl, Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia w Sochaczewie

Celem wystąpienia jest ukazanie zakresu autonomicznych działań podejmowanych przez szkoły muzyczne w ramach realizacji zmian pilotażowych w szkolnictwie artystycznym w latach 2012-2016 zmierzających do zmian programowych. W wyniku realizacji pilotażu wprowadzono nowe podstawy programowe i ramowe plany nauczania. Nowe podstawy programowe opublikowano 6 sierpnia 2014 r. (Dz. U. 2014 poz. 1039) i wprowadzono je od 1 września 2014 r. Nowe ramowe plany nauczania opublikowano 16 czerwca 2014 r. (Dz. U. 2014 poz. 785). Zaczęły realizować je wszystkie szkoły muzyczne, plastyczne, baletowe i szkoły cyrkowa od 1 września 2014 r. Główną osią rozważań jest przedstawienie znaczenia działań autonomicznych w obszarze artystycznym i społecznym podejmowanych przez dyrektorów i społeczności szkół pilotażowych. Omówiono przyczyny wprowadzenia zmian, zakres autonomii i jej efekty, czyli zmiany programowe tworzące model absolwenta dla którego określono efekty kształcenia muzycznego w odniesieniu do podstaw programowych.

Szkoła winna wspierać młodych ludzi w kształtowaniu ich osobistej autonomii, dawać możliwości wyboru i dostosowywać zakres merytoryczny do ich potrzeb. Autonomia ma wymiar indywidualny i społeczny. Pierwszy aspekt podkreśla znaczenie indywidualnego stylu uczenia się, zaś drugi wzrost świadomości ucznia, który następuje poprzez współpracę w grupie. Cechą szkolnictwa artystycznego muzycznego jest indywidualizacja nauczania. Zatem autonomia powinna być nieodzownym atrybutem szkoły artystycznej, nieodzownym wymogiem szczególnie teraz kiedy powstał nowy model uczestnictwa w kulturze.

Cywilizacyjne choroby żywieniowe

Oktawia Biegalska, *obiegalska@st.swps.edu.pl*, SWPS Uniwersytet HumanistycznoSpołeczny, Wydział Zamiejscowy w Poznaniu, *www.swps.pl*

W pracy rozwinięte zostały zagadnienia z zakresu chorób cywilizacyjnych o podłożu stresowym oraz emocjonalnym. Przede wszystkim zwrócono uwagę na bulimię i anoreksję jako zaburzenia związane z negatywnymi skutkami funkcjonowania w warunkach wysoko rozwiniętej cywilizacji. Poruszono kryteria diagnozowania, charakterystyki oraz konsekwencje dotyczące powyższych chorób. Przedstawione zostały wybrane badania, mające na celu ukazanie różnicy pomiędzy funkcjonowaniem ludzi przed przełomem cywilizacyjnym oraz tuż po. Eksperymenty pokazały, iż w wyniku globalizacji i urbanizacji społeczeństwa nastąpił spadek satysfakcji z własnego ciała oraz wzrost przypadków chorób żywieniowych. Za pomocą modelu konsumpcji mediów wyjaśniono zjawisko wpływu mass mediów na ego cielesne. Niepożądanymi skutkami działań publikatorów medialnych okazały się zaburzenia odżywiania oraz negatywne postrzeganie siebie. Przy rozwinięciu zjawiska konsumpcji mediów uwzględniono działanie takich mediatorów, jak: wiek, kultura, biorących czynny udział w tym procesie oraz ukazano ich znaczący wpływ na poczucie własnej wartości, niosący ze sobą często negatywne skutki. Model poparty został badaniami, które w większym stopniu wykazały spadek samoakceptacji wśród kobiet oglądających reklamy komercyjne z udziałem osób wpisujących się w idealny kanon piękna oraz częstsze społeczne porównywanie się z nimi niż w przypadku oglądania zdjęć lub filmów osób z wagą prawidłową. Przedstawiono również autorski eksperyment obserwacyjny, który miał na celu ukazanie zmiany pomiędzy prospołecznym oraz antyspołecznym niewerbalnym zachowaniem postaci z seriali telewizyjnych w stosunku do chudych i otyłych osób na przestrzeni dwóch dekad. W badaniu porównywano produkcję z lat 90 ze współczesną. W oparciu o literaturę wywnioskowano, iż w latach 90 w publikatorach skupiano się na codziennym życiu ludzi. Współczesne media mają za zadanie zwracać uwagę na problemy współczesnego świata. Według holistycznego modelu obrazu ciała, to od ludzi zależy w jaki sposób zinterpretują otrzymane informacje i czy będą one rzutować pozytywnie, czy negatywnie na postrzeganie ich samych.

Czy ból możemy uznać za chorobę cywilizacyjną – problematyka bólu wśród seniorów

Joanna Androsiuk-Perkowska, joannaandrosiuk@gmail.com, Katedra Geriatrii, Collegium Medicum UMK, www.https://www.wnoz.cm.umk.pl/kikger/, Oddział Kliniczny Anestezjologii i Intensywnej Terapii, 10 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką w Bydgoszczy, www.10wsk.mil.pl/oddzialy_kliniczne/oddzial-kliniczny-anestezjologii-i-intensywnej-terapii/

Marcin Kożuchowski, marcink12333@gmail.com, Zakład Ergonomii i Fizjologii Wysiłku Fizycznego, Katedra Higieny, Epidemiologii, Ergonomii i Kształcenia Podyplomowego, Collegium Medicum UMK, www.wnoz.cm.umk.pl/kathigeperg/

Radosław Perkowski, perkowski.radoslaw@gmail.com, Katedra Geriatrii, Collegium Medicum UMK, www.https://www.wnoz.cm.umk.pl/kikger/

Rok 2020 jest ogłoszony Rokiem Prewencji Bólu. Pokazuje to, że organizacje międzynarodowe dostrzegają skalę problemu jakim jest ból, który dotyczy ponad 20% populacji. W związku z tym śmiało można powiedzieć, iż jest to choroba cywilizacyjna, zwłaszcza że został nawet ujęty w nowej klasyfikacji ICD-11. Niniejsza praca poświęcona jest problemowi bólu przewlekłego, który WHO definiuje jako ból, który trwa lub powraca przez ponad 3 miesiące. Celem pracy było zbadanie epidemiologii, określenie wybranych problemów funkcjonalnych oraz zdrowotnych, wśród pacjentów po 60 r.ż. ,odczuwających ból przewlekły.

Przebadano 134 osoby powyżej 60 r.ż. Wyjaśniono badanym co oznacza ból przewlekły, oceniono jego natężenie w skali NRS, oceniono pacjentów skalą ADL i IADL oraz uzyskano od nich informacje nt. chorób współistniejących. 105 badanych odczuwało dolegliwości bólowe. U 69 osób odczuwany ból wpływał na codzienne funkcjonowanie. Najwięcej pacjentów – 48 osób, odczuwało ból o natężeniu umiarkowanym. Ponadto pacjenci odczuwający ból mieli więcej chorób współistniejących oraz gorzej wypadali w testach funkcjonalnych.

Dolegliwości bólowe występują u zdecydowanej większości osób starszych. Wiążą się z licznymi problemami funkcjonalnymi i zdrowotnymi. Stanowią istotny czynnik wpływający na codzienne życie. Należy stosować metody prewencji bólu, gdyż jest to duży problem.

Dyskusja władzy ze społeczeństwem w sprawie sieci 5G w Polsce w perspektywie Językoznawstwa Adaptacyjnego

Wiesław Szalaj, *wshalaj@o2.pl*, Wydział Neofilologii, Wyższa Szkoła Filologiczna we Wrocławiu

Językoznawstwo adaptacyjne, jako subdyscyplina językoznawstwa ogólnego i antropologicznego, traktuje język (oraz kulturę) jako produkt i narzędzie mózgu człowieka służące do adaptacji i przetrwania (w środowisku) organizmu, którym ten mózg zarządza. W tej perspektywie język jest zupełnie podporządkowany mózgowi, całkowicie realizując jego potrzeby adaptacyjne i przetrwaniowe. Celem prezentacji jest pokazanie, że dyskusja na temat sieci 5G w Polsce jest adaptacyjnym działaniem mownym (poprzez adaptacyjne akty mowy) interlokutorów (ich mózgow) na rzecz całkowitego wprowadzenia sieci 5G w Polsce, ograniczenia, albo jej całkowitego zablokowania; interlokutorów, którymi (w prezentacji) jest władza państwowa (w osobach mniej lub bardziej kompetentnych urzędników) oraz społeczeństwo (w osobach mniej lub bardziej kompetentnych jego przedstawicieli). Istotnym kontekstem rozważań jest adaptacyjna definicja państwa jako narzędzia przetrwania obywateli w środowisku. W tym kontekście, według autora prezentacji, można właściwie (tj. najadekwatniej) ocenić (wyrażone w języku urzędników oraz prawa) intencje władzy państwowej w sprawie sieci 5G wobec społeczeństwa. W szczególności można ocenić, czy jest ona (władza) wykonawcą adaptacyjnej woli społeczeństwa (państwo demokratyczne), czy wykonawcą interesów (utrzymanie lub wzmocnienie władzy) partii rządzących (państwo partiokratyczne). Prezentacja analizuje bogaty materiał tekstowy (z obu stron dyskusji) w sprawie sieci 5G (przez pryzmat adaptacyjnej Hierarchii Potrzeb Masłowa) i przedstawia stosowne wnioski. Przez fakt, że zastosowane tu podejście badawcze (Adaptacyjna Hipoteza Języka i Kultury) jest nowe, prezentacja ma charakter dyskusyjny.

E-Urząd Skarbowy jako przejaw postępującej cyfryzacji

Agnieszka Modzelewska, *agnieszkagodlewska2@gmail.com*, doktorantka w Katedrze Prawa Podatkowego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku

Tempo zmian zachodzących w XXI wieku niesie za sobą wiele wyzwań, którym społeczeństwo musi sprostać. Jednym z najbardziej kluczowych wyzwań jest szybko postępująca cyfryzacja, która rozciąga się na coraz to nowe obszary, w tym m.in. prawo. W zakresie prawa podatkowego przejawem cyfryzacji jest projekt Ministerstwa Finansów zakładający wprowadzenie do 30 czerwca 2022 r. tzw. e-Urzędu Skarbowego. E-Urząd Skarbowy ma być serwisem informacyjno-transakcyjnym, w którym zalogowany podatnik będzie miał dostęp do informacji podatkowych i będzie mógł online załatwić swoje sprawy podatkowe. Celem niniejszego wystąpienia jest analiza rozwiązań planowanych w ramach ww. projektu, jako elementu postępującej cyfryzacji, w kontekście zalet oraz zagrożeń jakie niesie.

Analiza założeń projektu e-Urząd Skarbowy zostanie poszerzona o kontekst sytuacyjny związany z obecnie panującą pandemią Covid-19. Niewątpliwie bowiem zarówno w obliczu obowiązku zachowania dystansu społecznego jak i prawdopodobieństwo wprowadzenia nowych obostrzeń, możliwość załatwienia spraw podatkowych online staje się tym bardziej istotną kwestią.

Wziąwszy pod rozwagę zarówno postęp technologiczny jak i panującą sytuację epidemiologiczną należy uznać inicjatywę Ministerstwa Finansów za cenną. Założenia e-Urzędu Skarbowego wydają się jak najbardziej słuszne, a w obliczu pandemii nawet pożądane. Z drugiej jednak strony nie należy zapominać, że nie wszyscy podatnicy po pierwsze mają dostęp do Internetu, a po drugie potrafią korzystać z rozwiązań elektronicznych. Mając powyższe na uwadze, rozwiązania z zakresu e-Urzędu Skarbowego należy wprowadzać w taki sposób by nikogo one nie dyskryminowały i pamiętając o tym, że powinny one mieć zrównoważony charakter.

W wystąpieniu wykorzystana została analiza formalno-dogmatyczna obowiązujących przepisów. Ponadto analizie poddana została literatura dotycząca e-Urzędu Skarbowego. Wykorzystane zostały także elementy ekonomicznej analizy prawa.

E-government w systemie ochrony zdrowia – Internetowe Konto Pacjenta

***Marcin Flis**, marcinflis@easynerd.pl, Instytut Nauk o Polityce i Bezpieczeństwie,
Wydział Nauk Społecznych, Uniwersytet Szczeciński*

Współczesny świat jest cyfrowy, znaczna część społeczeństwa korzysta z systemów informatycznych w codziennym życiu. Aspekt cyfryzacji dotknął także systemy państwowe, działające w ramach administracji publicznej. Poprzez zastosowanie procesu cyfryzacji państwa następuje proces tworzenia się e-Government (e-Administracji). Pacjent może także skorzystać z dedykowanych mu systemów informatycznych w administracji państwowej. Platforma zbierająca większość danych pacjenta to uruchomionym w lutym 2019 Internetowe Konto Pacjenta (IKP), na którym można sprawdzić swój status ubezpieczenia (eWUŚ), zobaczyć swoje zwolnienia lekarskie (eZLA) czy recepty (eRecepta). Zalogowany użytkownik ma podgląd do wykonanych procedur medycznych w ramach NFZ (RUM). Interfejs oraz rola tych podsystemów dostosowana jest do użytkownika indywidualnego – pacjenta. Problem badawczy został określony jako: Jak Internetowe Konto Pacjenta usprawnienia realizację zadań polityki zdrowotnej? Celem opracowania było zbadanie funkcjonowania i wykorzystania narzędzia e-government jakim jest Internetowe Konto Pacjenta w publicznym systemie ochrony zdrowia przez jego aktorów. W celu zbadania relacji pomiędzy podmiotami w systemach IT, wykorzystano diagramy przepływu danych (ang. Data Flow Diagram), jest to prezentacja przepływu danych w formie graficznej. Metoda analizy systemowej została wykorzystana w celu analizy publicznego systemu ochrony zdrowia wraz z działającymi w nim IKP. Metoda porównawcza pomogła określić zadania podmiotów w polityce zdrowotnej oraz rolę jaką spełniają w systemie IKP. Organy państwowe wymuszają na usługodawcach medycznych korzystanie z systemów informatycznych, bez nich nie można realizować kontraktu z NFZ. Okres pandemii wpływa na wzrost wykorzystania publicznych systemów IT przez obywateli, także w dziedzinie ochrony zdrowia (np. wyszukiwanie informacji o SARS-CoV2). Kolejne lata działania IKP pozwolą na głębszą analizę działania tego narzędzia e-Government.

Ekologiczna rola martwego drewna

Dominika Rozmus, *dominica.rozmus@gmail.com*, *Międzywydziałowe Koło Biochemii Medycznej, Wydział Biologii i Biotechnologii, www.uwm.edu.pl/*

Ekologia to według wielu definicji nauka o funkcjonowaniu przyrody, która bada zależności pomiędzy różnymi organizmami, a także środowiskiem, w którym żyją. Tematem wielu badań jest obszar ekologii leśnej, którego rozwój pozwolił na określenie ekologicznej funkcji lasów, a także roli gospodarczo-produkcyjnej.

Lasy, a w tym drewno martwych, zamierających oraz żywych drzew stanowią bardzo ważną funkcję ekologiczną – są magazynem dwutlenku węgla, a tym samym kluczowym elementem w stabilizacji klimatu. Lasy są „pochłaniaczami” węgla przez wbudowywanie go do swojej biomasy wraz ze wzrostem.

Martwe drewno wpływa na zróżnicowanie warunków świetlnych, temperatury i wilgotności oraz mikrorzeźby dna lasu. Jest również źródłem materii organicznej dla stworzeń egzystujących w wodzie jako podłoże dla rozwoju gatunków osiadłych, które z kolei są pożywieniem dla wielu ryb, a także elementem wspierającym gromadzenie się resztek organicznych pochodzenia lądowego. Poza tym, martwe drewno zapewnia wilgotne mikrosiedliska, umożliwia zakładanie gniazd, kopanie nor i umożliwia schronienie się wielu gatunkom zwierząt, stanowiąc również drogę ich wędrówek ponad runem oraz pod śniegiem. Gdyby drewno nie ulegało rozkładowi, niemożliwe byłoby zwolnienie obszaru w drzewostanie pod nowe generacje drzew, ponieważ drzewostan egzystuje dzięki umieraniu drzew, które go budują. Rozmiar pozostawionego w lesie martwego drewna jest bardzo ważny. Grube drzewa deprecjonują się znacznie wolniej, dzięki czemu stanowią one podłoże dla gatunków rozwijających się przez dłuższy czas. Obecność martwego drewna w takiej formie ma kluczowe znaczenie dla bioróżnorodności grzybów, a także owadów saproksylobiontycznych. Wielko- i rozmiarowe martwe drewno pełni również istotną rolę dla ptaków, które regularnie wybierają drzewa znacznie grubsze jako miejsce gniazdowania. Dziuple wykute w drzewach wielkogabarytowych jako miejsce wypoczynku są również atrakcyjne dla nietoperzy.

Etyczne i prawne problemy medycznie wspomagane go rozrodu

Magdalena Kruczek, *adw.kruczek@gmail.com*, *Kancelaria Adwokacka adwokat
Magdalena Kruczek*

Praca ma za zadanie przedstawić problemy związane ze stosowaniem medycznie wspomagane go rozrodu ze szczególnym uwzględnieniem stosowania metody *in vitro*. Rozwój medycyny w ostatnich pięćdziesięciu latach, a przede wszystkim możliwości zapłodnienia pozaustrojowego, w tym możliwość zapłodnienia post mortem rodzą wiele emocji i sporów zarówno natury prawnej jak i etycznej. Od czasu wynalezienia metody zapłodnienia pozaustrojowego w wyniku zastosowania tej metody na świecie urodziło się ponad 8 milionów dzieci. Wiele z tych dzieci jest już dorosłych. Coraz więcej polskich miast wprowadza programy refundacji zabiegów zapłodnienia pozaustrojowego, jednocześnie w siłę rośnie lobby optujące za zakazaniem stosowania tej metody na terenie naszego kraju. Znaleźliśmy się w sytuacji, gdy podstawowe pojęcia prawa rodzinnego takie macierzyństwo czy ojcostwo w dotychczasowej formie tracą aktualność, skoro możliwe jest urodzenie dziecka przez kobietę nie będącą z dzieckiem spokrewnioną genetycznie, możliwe jest urodzenie dziecka, którego ojciec zmarł kilka lat wcześniej czy też możliwe jest, by dziecko miało dwie matki genetyczne i trzecią, która je urodzi. Oprócz ustalenia wielopłaszczyznowych skutków takiej ingerencji w genotyp przyszłego dziecka zasadnym byłoby zastanowienie się na konsekwencjami wspomaganej prokreacji takimi jak prawo dziecka do poznania swojego genetycznego pochodzenia, nad tym czy dawca komórek rozrodczych ma prawo do zachowania anonimowości, czy przysługują mu prawa rodzicielskie albo obciąża go obowiązek alimentacyjny?

Interdyscyplinarność pojęcia zawodu

Maria Krzemińska-Cieśla, adresograf@gmail.com, Uniwersytet Szczeciński, Szkoła Doktorska, ul. Mickiewicza 16, 70-383 Szczecin, Instytut Pedagogiki, www.szkoladoktorska.usz.edu.pl

Zawód podobnie jak praca jest pojęciem interdyscyplinarnym, zatem istotnym jest zrozumienie jego wieloaspektowość. Unaocznienie potrzeby gruntownego przygotowania poprzez edukację do obrania odpowiedniej ścieżki zawodowej jest ważne, ponieważ zawód jest instrumentem świadczenia pracy, ale nie tylko, również wyznacza naszą pozycję społeczną. Integralnym elementem jest rozpoznanie zdolności w podmiocie uczącym się lub pracującym i jego rozwój w każdym etapie życia i działalności.

Filozofia jako nauka najogólniejsza, definiuje zawód jako przekształcanie rzeczywistości dokonujące się w procesie osvajania natury, stosownie do oczekiwań, możliwości i potrzeb człowieka. Wynikiem tej aktywności są efekty pracy (wytwory), takie jak dobra materiale, usługi i kultura.

Pedagogiczny aspekt zawodu polega na przygotowaniu przez edukację do wykonywania czynności wytwarzania społecznie pożądaných efektów pracy.

Psychologiczny aspekt zawodu odwołuje się do sfery osobowościowej człowieka – sprawnościowej i kierunkowej. W XIX wieku behawioryści udowodnili wagę czynnościowych uwarunkowań – przystosowawczość jako podstawową cechę ludzkiego organizmu, a następnie uwypuklono znaczenie elastyczności i modyfikowalności. W procesie pracy równie istotne jest zaangażowanie, czyli uczucia, satysfakcja, motyw, postawy i przekonania.

Socjologiczny aspekt zawodu jest systemem społecznie użytecznych czynności, wyodrębnionych na skutek podziału pracy. Charakter czynności i ich usytuowanie w społecznej hierarchii daje pracownikowi status społeczny i zawodowy, odpowiedni dla konkretnej grupy społeczno-zawodowej.

Zawód z perspektywy ekonomiczno-socjologicznej rozpatrywany jest poprzez cztery cechy, jako: układ wyodrębnionych i powtarzanych czynności, określoną pozycję społeczno-zawodową pracownika, specjalne przygotowanie pracownika i źródło utrzymania.

Konsekwencje społeczne wynikające z publikacji Fake Newsów na temat pandemii SARS-CoV-2

Dominika Jastrzębska, *dominikajastrzebska97@gmail.com*, *Studenckie Koło Naukowe Bezpieczeństwa Narodowego, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Wydział Nauk Społecznych, www.uph.edu.pl*

Termin „fake news” („fałszywe wiadomości”) jest neologizmem i trudno go umieścić w definicyjnych ramach. Oznacza wiadomość medialną, która jednocześnie nie jest ani prawdą, ani kłamstwem, opiera się na dezinformacji, często zawierając fragmenty prawdziwe. Nie należy utożsamiać go z pomyłkami dziennikarskimi czy publikacjami opartymi na niesprawdzonych źródłach. Fake news ma za zadanie świadomie wprowadzić odbiorcę w błąd, na przykład po to, aby osiągać korzyści finansowe, polityczne czy propagandowe, wprowadzając do obiegu przeinaczenia, nieprawdziwości czy nadinterpretacje.

W związku z pandemią SARS-CoV-2 w mediach mogliśmy i możemy zaobserwować wzrost fake newsów. Z jakiego powodu? Jest to sytuacja dotycząca wszystkich obywateli naszego kraju jak i całego świata, do tej pory nieznaną dla społeczeństwa, powodująca szereg negatywnych skutków. Fałszywe informacje przybierały różnego rodzaju formy pisemne, graficzne oraz słowne, a ich liczba jest zależna od faz przebiegania pandemii. Analiza podawanych w mediach społecznościowych fake newsów w różnych okresach pandemii, ukazuje konsekwencje wynikające z ich rozprzestrzeniania. Z perspektywy czasu możemy zauważyć skutki opisywanej dezinformacji dotyczące różnych sfer życia. Jednym z nich jest pszczyńnianie się do obniżenia poczucia bezpieczeństwa użytkowników portali społecznościowych ze względu na swój pierwotny cel i charakter. Następnie można zaobserwować że użytkownicy mają coraz mniejsze zaufanie do treści przekazywanych na portalach.

„Kredytowy styl życia” jako iluzja dobrobytu

Agata Tymicka, agata.tymicka@gmail.com, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Do początku XVIII wieku europejska myśl ekonomiczna prezentowała przekonanie o tym, że do rozwoju gospodarczego państwa przyczyniają się najniższe warstwy społeczne (chłopi i rzemieślnicy), poprzez produkcję żywności czy narzędzi. Dopiero później dostrzeżono, iż to szlachta, rozmilowana w bogactwie i luksusie, napędza gospodarkę, konsumując dobra wytworzone przez klasy niższe. Spostrzeżenie to pozwoliło filozofom i ekonomistom XVIII wieku konkludować, iż źródłem dobrobytu państwa jest konsumpcja luksusu. Dziś, gromadzenie dóbr materialnych nie jest już charakterystyczne wyłącznie dla wyższych warstw społecznych. Taki styl życia prezentują aktualnie przedstawiciele wszystkich grup zawodowych i społecznych, bez względu na kraj pochodzenia czy status materialny. Niedościągnięty niegdyś obraz amerykańskiego, luksusowego stylu życia, stał się niejako „na wyciągnięcie ręki” dla większości Europejczyków. Jak to się stało? – dzięki szerokiej dostępności kredytów i pożyczek niemal każdy może pozwolić sobie na zakup mieszkania, budowę domu, zakup samochodu czy zagraniczne wakacje – wystarczy bowiem posiadanie odpowiedniej zdolności kredytowej.

Czy jednak każdy, kto posiada wyżej wymienione dobra może twierdzić, iż osiągnął pewien rodzaj dobrobytu? Czy bogate społeczeństwo jest naprawdę bogate czy jedynie posiada dobrą zdolność kredytową? Czy można mówić o osiągnięciu dobrobytu ekonomicznego kiedy wszystkie posiadane dobra nabyte zostały na kredyt?

W niniejszym opracowaniu podjęto próbę odpowiedzi na powyższe pytania. Celem zatem artykułu jest identyfikacja korelacji między zaciąganiem pożyczek a dobrobytem ekonomicznym i społecznym. Aby rzetelnie zrealizować postawione zamierzenie oraz wysunąć konkluzje, dokonano analizy dostępnej w tym zakresie literatury.

Media społecznościowe w komunikowaniu społecznym. Zmiana roli i wpływ mediów społecznościowych na użytkowników sieci w wybranych aspektach psychologicznych

Aleksandra Babiak, olababiak@vp.pl, Wydział Nauk o Polityce i Komunikacji Społecznej, Instytut Politologii Uniwersytetu Opolskiego

Celem pracy jest omówienie tematyki mediów społecznościowych i ich wpływu na quasi-niewerbalne komunikowanie się ludzi. Temat, zwłaszcza w czasie globalnej izolacji wydaje się być kluczowym elementem życia społecznego. W szczególności, analizie poddana została zmiana roli mediów społecznościowych, ich funkcje, możliwości jakie dają swoim użytkownikom, jak również ich wpływ na proces komunikowania quasi-niewerbalnego, autoprezentacji ludzi w internecie. Podstawowe pytanie, jakie przyświeca podjętym rozważaniom brzmi, w jakim stopniu zmieniła się rola mediów społecznościowych, jaki mają wpływ na wybrane konstrukty psychologiczne takie jak samoocena czy komunikacja interpersonalna. Rozważania zostały osadzone w ramach teoretycznych tzw. krytycznej analizy dyskursu, jak też badań własnych. Analiza dotychczasowych badań jak również badania własne pozwoliły stwierdzić, że media społecznościowe nie posiadają już tylko charakteru informacyjnego, ale współcześnie są w stanie wspierać swoich użytkowników w wielu sferach życia społecznego. Dzięki mediom społecznościowym, szczególnie młodzi ludzie odczuwają przynależność do grupy np. tematycznego forum, czy też mogą podnieść swoją samoocenę poprzez umożliwienie edycji profilu czy zdjęcia na wybranym portalu. Dodatkowo, media społecznościowe poprzez rosnące zainteresowanie i korzystanie z nich przez coraz większą ilość internautów, stają się narzędziem do promowania nie tylko produktów, ale też osób. Analiza wykazała, że media społecznościowe budują jak również utrzymują relacje pomiędzy użytkownikami danego medium za pomocą publikacji i przekazywania informacji na obecnie pożądanym temat.

Minimalizm jako odpowiedź na niektóre problemy społeczne XXI wieku

Jakub Preus, kubapre@gmail.com, Koło Naukowe Socjologów SGGW, Wydział Socjologii i Pedagogiki, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, <https://wsip.sggw.pl/>

Celem niniejszego referatu jest odpowiedź na pytanie, czy minimalizm może być narzędziem zaradczym na współczesne problemy społeczne?

Bazując na dotychczasowych badaniach zjawiska minimalizmu, w pracy przedstawiono szereg sposobów jego definiowania. Następnie dokonano szczegółowej analizy tych definicji, aby wyjaśnić podłoże ich powstania oraz podstawowy pojęciowe oraz postawy społeczne leżące u ich podstaw. Dopiero wiedząc jak według różnych badaczy rozumiany jest minimalizm, skąd według nich bierze się potrzeba wdrożenia tego sposobu życia, można wnioskować na jakie współczesne problemy społeczne może on odpowiadać i w jaki sposób. Refleksji została również poddana skuteczność minimalizmu jako narzędzia służącego do radzenia sobie ze współczesnymi (wybranymi) problemami społecznymi.

W wyniku rozważań zawartych w pracy można wyciągnąć wniosek, że minimalizm może być elementem radzenia sobie we współczesnym świecie z jego tendencją do produkowania ponad rzeczywiste potrzeby. Do obszarów objętych tą tendencją mieszczą się: nadmiar informacji, presja na posiadanie „więcej i więcej”, związana z tym pogoń za promocjami i obniżkami cen itd. Minimalizm nie jest jednak narzędziem ani idealnym, ani uniwersalnym, a na problemy XXI wieku oddziałuje tylko w sposób oddolny, w wyniku podejmowania indywidualnych decyzji i wyborów. Co więcej, taki styl życia neutralizuje tylko niektóre problemy współczesnych społeczeństw i odpowiada na nie tylko do pewnego stopnia.

Motywacja i jej czynniki w procesie kształcenia współczesnej młodzieży

Marcin Bielecki, Wydział Nauk Pedagogicznych, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

We współczesnej szkole, nierzadko spotkać się można z kwestią problemów edukacyjnych uczniów, gdzie próba ich ustalenia jest coraz bardziej pożądana nie tylko przez środowisko szkolne, ale i wielu badaczy. Należy uzmysłowić sobie fakt, że jest to problem dotyczący nie tylko samego ucznia, ale i także jego otoczenie którymi są przede wszystkim nauczyciele współuczestniczący w kreowaniu miejsca sprzyjającego zdobywaniu wiedzy.

Jedną z wielu przyczyn niepowodzeń edukacyjnych uczniów jest motywacja, którą w procesie kształcenia tracą z powodu braku poczucia sensu tego co robią. Nie bez znaczenia są też niekiedy nietrafione techniki nauczania, prowadzące do spadku zainteresowania uczestniczącej w lekcjach młodzieży, a także nieuwzględnianie oczekiwań ze strony uczniów, dotyczących tego, w jaki sposób chcieliby uczestniczyć w procesie kształcenia. Każda osoba, w swoim życiu wybiera drogę, a także związane z nią cele, które chce z biegiem czasu osiągnąć, podobnie jest również z wychowankami. W nawiązaniu do wspomnianego tematu motywacji, ukazane zostały czynniki, które według uczniów są ważne lub mniej ważne, do budowania swojej motywacji w procesie kształcenia.

Wspomniane czynniki, oparte są na wynikach badań przeprowadzonych za pomocą techniki ankiety wśród uczniów w wieku 11-17 r. ż. Próba badawcza stanowi 341 respondentów, pochodzących z trzech szkół partnerskich, które wzięły udział w Międzynarodowym Projekcie „The Unteachables” Erasmus+. Wspomniane wyniki prezentują nie tylko czynniki, które w mniejszym lub większym stopniu wpływają na motywację uczniów. Zaprezentowane wyniki pokazują ponadto osoby, które przyczyniają się do jej wzrostu, a także to, czy nauczyciele w ocenie uczniów dostrzegają ich potencjał i wszelkie wysiłki.

Motywy i postawy konsumentów żywności ekologicznej – praca przeglądowa

Monika Huse-Kutowska, *monhus001@utp.edu.pl*, *Katedra Biologii i Ochrony Roślin, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy*

Spożycie żywności wiąże się z wpływem na środowisko, a zatem wybory żywieniowe konsumentów stanowią ważne decyzje środowiskowe. Aktualnym trendem jest produkcja i spożycie żywności ekologicznej, której metody produkcji są znacznie mniej obciążające dla środowiska niż produkcja konwencjonalna. Jest to jednak rynek żywności, który wymaga dogłębnych analiz i odpowiednich metod kształtowania postaw konsumentów i producentów, aby nie zaprzepaścić szansy ograniczenia presji środowiskowej w trakcie produkcji żywności. W ostatnim czasie powstało wiele publikacji naukowych dotyczących przekonań konsumentów na temat ekologicznej konsumpcji żywności i ich gotowości do przyjęcia postaw proekologicznych. Celem niniejszej pracy przeglądowej była analiza motywów i postaw konsumentów powiązanych z zakupem żywności ekologicznej. Analiza została dokonana w oparciu o dostępną literaturę naukową. Wykazano, że główną motywacją do kupowania produktów ekologicznych są ich właściwości zdrowotne z kolei czynnikiem najbardziej ograniczającym jest ich wysoka cena. Dodatkowo zauważono trend wzrastającej świadomości ekologicznej wśród respondentów badań. Jako najbardziej obciążające dla środowiska zostały wskazane opakowania produktów żywnościowych. Analiza postaw, motywów i zachowania konsumentów wobec zakupu żywności ekologicznej jest bardzo istotna w celu możliwości kształtowania odpowiednich postaw proekologicznych w społeczeństwie. Dodatkowo dzięki takim analizom można wspomagać producentów żywności ekologicznej w odpowiednim reagowaniu na potrzeby konsumentów, aby rynek żywności ekologicznej mógł się prężnie rozwijać z korzyścią dla środowiska przyrodniczego.

Muzeum dostępne

Michał Pieczka, michal.pieczka@pwr.edu.pl, Katedra Konserwacji Architektury i Rewaloryzacji Krajobrazu Kulturowego, Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska, www.pwr.edu.pl

Początek XXI wieku jest okresem znacznego ożywienia w działalności muzeów, któremu towarzyszy tworzenie nowych jednostek muzealnych i masowe modernizowanie już istniejących. Współcześnie muzeum funkcjonuje w sposób odmienny, niż miało to miejsce w przeszłości, przeformułowaniu ulega koncepcja instytucji muzeum, gdzie znaczny wpływ na to zjawisko ma rozwój technologiczny i postępujące zmiany społeczne. Celem tych zmian jest uzyskanie muzeum dostępnego. Dążenie do dostępności społecznej znajduje odzwierciedlenie w architekturze obiektów. Jednym, lecz nie jedynym, z przejawów zachodzących zmian są wdrażane idea projektowania uniwersalnego, otwierające muzea na różne grupy odbiorców. Zmiany w muzeach nie ograniczają się jednak tylko do kwestii czysto ergonomicznych, obecnie odmiennie kształtowane są także układy przestrzenne muzeów i powiązane z nimi sposoby prowadzenia narracji. Ważną rolę odgrywają miejsca przeznaczone do spotkań zwiedzających, umożliwiające wytworzenie przestrzeni dla społecznych interakcji. Celem pracy jest próba opisu cech współczesnego muzeum dostępnego, w pracy zastosowano metody analizy porównawczej współczesnych przykładów muzeów, pozwalających na głębsze uczestnictwo zwiedzających. Przeprowadzone badania prowadzą do wniosków, że przyjęte rozwiązania architektoniczne ułatwiają osiągnięcie celów strategii muzeum dostępnego. Skutkiem tych działań jest uzyskanie przestrzeni wpływającej na relacje społeczne, przestrzeni, którą można określić jako tak zwane trzecie miejsce w ujęciu koncepcji Ray'a Oldenburga.

Na skraju płynnej nowoczesności – jak będzie wyglądało życie w hipermodernizmie?

Patryk Nita, patryk.nitaa@gmail.com, Wydział Humanistyczny, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

Życie w płynnej nowoczesności opisywanej przez Baumana, choć zdaje się być utopijne, jest czasem końca historii i wielkich narracji. Człowiek ucieka od swojego pierwotnego „Ja”, przybierając rolę włóczęgi, gracza, turysty – wiecznie zagubionego tworu, który gloryfikuje świat techniki, dewaluując tradycyjny humanizm, literaturę czy sztukę wysoką. Życie w synoptycznej antyutopii – naszej rzeczywistości – tak mocno osadzone jest obecnie w rzeczywistości mediów, potoku prawd, kłamstw, półprawd i informacyjnego szumu. Cyfrowa przestrzeń otuliła człowieka omamionego komfortem życia, pieniądzem, konsumpcjonizmem oraz hedonizmem. Gorzki posmak globalizacji wyczuwalny jest już zatem od początku nowego tysiąclecia, choć które jawi się jako nowe, ponowoczesne, lepsze, nadal utrwała i powiela wzorce świata panoptycznego, gdzie „niewielu widzi wielu”, a manipulacja, indoktrynacja i społeczna inżynieria przekształcają się w coraz to nowsze i bardziej dystopijne oraz futurystyczne formy. Jaki będzie zatem przyszły świat? „Nowy Wspaniały Świat” zmodyfikowanego transhumanistycznie Technopolu oraz Synopticonu? Czy człowiek odnajdzie swoją duszę w hipermodernizmie? Czy będzie miał siłę na to, aby być dalej sobą? A może zamieni się w komputerowy zespół przetworzonych i szablonowych danych... Nic nieznaczących, aż w końcu zapomnianych. Kolektywnych i zamkniętych w koncepcji hipermarketu – miejsca przesyconego dobrem materialnym, w którym człowiek zatraci ostatecznie wszystko to, co kształtował cywilizacyjnie od zarania dziejów.

Neurodegeneracyjne choroby XXI wieku: profilaktyka, czynniki ochronne

Patryk Guzda, guzdapatryk@gmail.com, Uniwersytet Jagielloński

Jednym z głównych wyzwań XXI wieku jest dynamicznie postępujący proces starzenia się ludności. Problem starzejącego się społeczeństwa dotyczy większości krajów europejskich, w tym również Polski. Oczekuje się, że wraz ze wzrostem długości życia oraz zmieniającą się demografią populacji, w znacznym stopniu wzrośnie również częstość występowania chorób ośrodkowego układu nerwowego. Największe wyzwanie spośród chorób ośrodkowego układu nerwowego stanowią obecnie choroby neurodegeneracyjne, charakteryzujące się związanym z wiekiem stopniowym pogorszeniem funkcji neurologicznych, którym często towarzyszy zanik neuronów. Niezbędne dla dostarczenia kompleksowych danych na temat chorób układu nerwowego są rejestry chorób populacyjnych, które identyfikują i tworzą charakterystyki wszystkich przypadków. W najbliższych latach dobrze zaprojektowane, długoterminowe rejestry chorób populacyjnych będą podstawowym wymogiem dla pełnego zrozumienia mechanizmów powstawania zaburzeń neurodegeneracyjnych. Obecnie trwają intensywne badania mające na celu opracowanie skutecznego programu profilaktyki demencji. Badacze wskazują, iż należy szczególnie skupić się na badaniach dotyczących relacji między społecznymi, psychologicznymi oraz biologicznymi czynnikami ryzyka. W najbliższych latach badania muszą przekroczyć granicę między tradycyjnymi typami demencji a ich etiologią. Głównym celem niniejsza pracy jest przedstawienie problematyki powyższego podejścia do profilaktyki oraz dotychczasowo zidentyfikowanych czynników chroniących przed chorobami neurodegeneracyjnymi

Nowe perspektywy i ryzyko związane z rozwojem sztucznej inteligencji na rynku finansowym

Agnieszka Butor-Keler, butor.agnieszka@gmail.com, doktorantka, Katedra Badań Konsumpcji, Kolegium Zarządzania, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Sztuczna inteligencja (z ang. *artificial intelligence*, AI), mimo że nie jest zjawiskiem zupełnie nowym, zaczęła obecnie nabierać dużego znaczenia na rynku usług finansowych. Szerokie zastosowanie AI na rynku finansowym pozwoliło nie tylko na zaoszczędzenie czasu czy też środków finansowych, m.in w sferze oceny ryzyka, np. przy badaniu zdolności kredytowej, ale też na rozwój wirtualnego doradztwa inwestycyjnego (robo-doradztwo), sprawniejszą obsługę klienta, np. w postaci chatbotów opartych o AI, czy też usprawnienie procesów związanych z realizacją wymogów regulacyjnych przez podmioty nadzorowane – RegTech. W pracy wykorzystano metodę analizy źródeł wtórnych informacji, ze szczególnym uwzględnieniem najnowszych publikacji naukowych, wytycznych i raportów w tym obszarze.

Celem wystąpienia o charakterze przeglądowym było omówienie najważniejszych pojęć związanych z wykorzystaniem AI na rynku usług finansowych, wraz z podaniem przykładów zastosowania AI. Ponadto poruszona została problematyka możliwych zagrożeń związanych np. z biasami technologicznymi i zwiększającym się zakresem odpowiedzialności i decyzyjności AI. Z drugiej jednak strony wykazane zostały pozytywne aspekty wykorzystania AI jak szybkość, precyzyjność, ułatwienie procesów czy też dopasowanie produktów do potrzeb konsumenta. Podsumowaniem wystąpienia było wskazanie dalszych kierunków rozwoju AI z uwzględnieniem „Wytycznych w zakresie etyki dotyczących wiarygodnej sztucznej inteligencji” przygotowanych przez grupę ekspertów wysokiego szczebla ds. AI oraz opublikowanej przez Komisję Europejską 19 lutego 2020 r. „Białej Księgi w sprawie sztucznej inteligencji Europejskie podejście do doskonałości i zaufania”.

Ze względu na stały rozwój AI badania mogą zostać rozszerzone o nowe formy wykorzystania AI na rynku finansowym, jak również o analizę już przyjętych rozwiązań na rynku finansowym.

Poglądy wyrażone w abstrakcie i wystąpieniu są poglądami osobistymi Autora i nie wyrażają oficjalnego stanowiska instytucji, w której jest zatrudniony.

Oddziaływanie digitalizacji mediów elektronicznych (radio DAB+) na zmiany w strategii zarządzaniu zasobami ludzkimi (HR) w XXI wieku

Czesław Fliśnik, jasiiek@pampam.pl, Akademia WSB, <https://wsb.edu.pl/index.php>

W analizie przedstawiono istotę kapitału ludzkiego oraz przybliżono odpowiedzi na pytanie, czy w nowej perspektywie elektronicznych mediów cyfrowych i ich oddziaływania na otoczenie, sprawne zarządzanie zasobami ludzkimi może stanowić podstawę rozwoju danej organizacji medialnej oraz czy wpływa na czynniki determinujące jej sukces poprzez przedsiębiorczość, innowacyjność, a także konkurencyjność wobec innych medialnych podmiotów gospodarczych. Opracowanie wyjaśnia kwestię korelacji, które rzutują bezpośrednio na zarządzanie kadrami i występujące czynniki zewnętrzne. Badania przeprowadzono w dwóch niezależnych turach z wykorzystaniem mediów społecznościowych przy zastosowaniu nowoczesnych światowych osiągnięć technik badawczych. W analizie zastosowano rozwiązanie informatyczne (MySurveyLab) bazujące na metodzie CAWI. W wyniku połączenia metod jakościowych i ilościowych w badaniu opinii publicznej, można stwierdzić, że triangulacja stosowana w analizach społecznych zapewnia uzyskanie wyższej jakości prowadzonych obserwacji i ograniczenie błędów pomiaru. W obszernym materiale empirycznym przeprowadzono wnikliwe badania opinii publicznej. Wskazany w analizie badawczej wzrost korzyści płynących z wprowadzenia cyfrowego radia DAB+, może przyczynić się do szybkiego rozwoju tej innowacyjnej technologii. Zakładając potwierdzenie sukcesu w praktyce, można stwierdzić, że pracownicy powinni skorzystać w całym zakresie socjalnym na digitalizacji radia, przede wszystkim na procesie zyskają pracownicy wszystkich szczebli organizacji medialnych, którzy jak wynika z badania zostaną „zmotywowani do edukacji i rozwoju”, pojawi się możliwość „tworzenia karier” i możliwość „rozwoju pracowników. Innymi pozytywnymi zjawiskami płynącymi z cyfryzacji powinny być „zwiększone ilości miejsc pracy”. W efekcie oddziaływanie cyfryzacji korzystnie wpłynie na organizację oraz jej otoczenie zewnętrzne.

Odzwierciedlenie internacjonalizacji Japonii w podręcznikach do pierwszej klasy szkoły podstawowej

Sonia Czaplewska, *soniaczaplewska33@gmail.com*, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Gdański, *www.ug.edu.pl*

W ostatnich latach do Japonii przybywa coraz więcej obcokrajowców. Statystyki pokazują, że liczba długoterminowych i stałych rezydentów cudzoziemców wzrosła z 2 049 123 w 2013 r. do 2 933 137 w 2019 r. Biorąc pod uwagę zapotrzebowanie na pracowników, jest więcej niż prawdopodobne, że liczba ta wzrośnie w najbliższej przyszłości. Co więcej, w tym samym sześcioletnim okresie liczba turystów z zagranicy wzrosła ponad trzykrotnie z 10 363 904 w 2013 roku do 31 882 049 w 2019 roku. Można zatem stwierdzić, że obcokrajowcy odgrywają ważną rolę w życiu codziennym Japonii.

Głównym celem niniejszego opracowania jest analiza sposobu przedstawiania cudzoziemców w japońskich podręcznikach do pierwszej klasy szkoły podstawowej.

Postawiono następujące pytania badawcze:

- 1) Jak sportretowani są nie-Japończycy i kultury niejapońskie?
- 2) Czy przedstawiana jest narodowość cudzoziemskich bohaterów, czy też określa się ich po prostu jako „obcokrajowców”?
- 3) Czy występują różnice w portretowaniu cudzoziemców w zależności od zawartości tematycznej podręczników?

Za materiał badawczy posłużyło trzydzieści jeden podręczników przeznaczonych do użytku w roku szkolnym 2018/19.

Przeprowadzono analizę zarówno tekstu pisanego, jak i materiału ikonicznego.

Wyniki pokazują, że obraz cudzoziemców jest różny w zależności od tematyki podręcznika.

Sposób przedstawiania obcokrajowców podzielić można na cztery rodzaje:

- 1) autorzy książek i opowiadań przedstawionych w podręcznikach;
- 2) nie-Japończycy jako część społeczeństwa japońskiego;
- 3) nie-Japończycy i Japończycy jako przedstawiciele rasy ludzkiej;
- 4) obcokrajowcy przedstawiani jako wzorce moralne.

Pandemia – przeszkoda czy szansa dla esportu?

Eliasz Sakowicz, *eliasz.sakowicz@gmail.com*, Wydział Nauk Społecznych,
Uniwersytet Szczeciński, *usz.edu.pl*

Celem referatu jest wzbudzenie dyskusji o prezentowanym zagadnieniu oraz wyjaśnienie głównego pytania zawartego w tytule. Esport jest niezwykle prężnie rozwijającą się dziedziną, a z racji jego sposobu funkcjonowania, pandemia koronawirusa znacznie wpłynęła na obecny wygląd jego rynku. Trudna sytuacja, która napotkała wiele branż, wbrew pozorom nie podzielała druzgocąco na wygląd sportów elektronicznych. Podstawą do prowadzenia badań były zaistniałe sytuacje, przeprowadzone działania i podjęte decyzje przez firmy esportowe, a także ogólne funkcjonowanie runku esportu w czasie pandemii. Analizie poddano wiele aspektów, m.in. odwołanie największych eventów, organizacja turniejów online jak i offline, rozwój „gałęzi” streamingowej, brak możliwości treningów na żywo, wpływający na prezentowaną grę drużyn, ogólne zachowania podmiotów związanych z esportem po wybuchu pandemii. Podstawowe pytanie, jakie przyświeca podjętym rozważaniom, odnosi się do strat i zysków, jakie poniosła cała branża, oraz doświadczenia, jakie zebrało community w związku z zaistniałą sytuacją. Prowadzone były również analizy rynku i społeczności esportowej (portale społecznościowe, serwisy streamingowe, fanpage i grupy facebookowe), a poprzez ankietę i wyrażone zdania osób związanych z branżą, łatwiej było dojść do konkluzji. Wciąż kalkulowane i szacowane są szkody oraz przychody, jednak proste obserwacje pozwalają na szybkie wyciągnięcie wniosków. Całość pracy zawiera w sobie przykłady wyrażające zdanie obu strony. Prezentowany temat zaprasza zainteresowanych do dyskusji, a także stara się opisać i wyjaśnić wszelkie aspekty związane z ukazywaną przez niego problematyką.

Panika moralna jako czynnik wpływający na tworzenie i stosowanie prawa – przyczynek do dyskusji

Michał Głowacki, michalgłowacki@op.pl, Uniwersytet w Białymstoku, Wydział Prawa, Katedra Prawa Administracyjnego, <https://prawo.uwb.edu.pl/katedra-prawa-i-postepowania-administracyjnego>

Panika moralna jest zjawiskiem, które w kontekście zmian społecznych następujących w związku z rozwojem nowych technologii w zakresie komunikacji i dystrybucji informacji, szybkości ich przekazywania, ograniczonej możliwości ich weryfikacji przez odbiorców i szeregu innych zjawisk będzie odgrywać coraz większą rolę w procesie tworzenia i stosowania prawa. Mimo to, zjawisko to nie doczekało się dotąd w literaturze prawniczej szerszego opracowania.

W opracowaniu dokonano zestawienia koncepcji paniki moralnej, powstałego w naukach socjologicznych z zasadami dobrej legislacji oraz zasadami prawnymi tworzącymi ramy ustrojowe państwa prawa, równości obywateli wobec prawa i niezależności wymiaru sprawiedliwości, przedstawiono opisywane i analizowane w zagranicznej literaturze prawniczej tendencje prawodawcze, których socjologiczny kontekst może wskazywać na działanie w warunkach paniki moralnej, przeprowadzono zwięzłe studium kilku wybranych przypadków w których dyskurs medialny zaistniały po konkretnych wydarzeniach wskazywał na wystąpienie zjawiska moralnej paniki, by wreszcie odnieść się w kontekście analizowanego zjawiska do pojawiających się w literaturze przedmiotu koncepcji legitymizacji kary oraz zjawiska tzw. populizmu legislacyjnego. Zasadniczą konstatacją prezentowanego opracowania jest stwierdzenie, że uczestnicy zarówno procesu prawodawczego – parlamentarzyści oraz ich współpracownicy odpowiedzialni za merytoryczny wymiar procesu legislacyjnego, jak i praktycy prawa – sędziowie i prokuratorzy, ale także radcowie prawni, adwokaci i przedstawiciele pozostałych profesji prawniczych, aby dochować standardów wynikających z obowiązujących ram ustrojowych, powinni być szczególnie wyczuleni na istnienie zjawiska paniki moralnej, a przede wszystkim dążyć do takiego sposobu tworzenia i stosowania prawa, który nie jest związany z aktualną presją medialną czy społeczną.

Perspektywy transformacji rolnictwa konwencjonalnego w kierunku rolnictwa ekologicznego

Monika Huse-Kutoska, *monhus001@utp.edu.pl*, Katedra Biologii i Ochrony Roślin,
Wydział Rolnictwa i Biotechnologii, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy
w Bydgoszczy

Zalety i wady ekologicznego oraz konwencjonalnego użytkowania gruntów są szeroko omawiane w artykułach naukowych, dyskursach politycznych oraz na poziomie gospodarstw rolnych. W ujęciu makroekonomicznym dylemat polega na tym, że intensywne rolnictwo, które wykorzystuje duże ilości środków produkcji, umożliwiło wyprodukowanie wystarczającej ilości żywności, aby zaspokoić obecne globalne potrzeby, jednakże ten sposób użytkowania gruntów doprowadził do zniszczenia środowiska i degradacji ekosystemów. W podejściu mikroekonomicznym dylemat polega na tym, czy dla gospodarstw rolnych będzie opłacalne przestawianie upraw konwencjonalnych na ekologiczne. Celem niniejszej pracy była analiza czynników, które mogą stanowić problematyczne kwestie przy transformacji gospodarstw konwencjonalnych w gospodarstwa ekologiczne. Badanie zostało przeprowadzone w formie telefonicznego wywiadu ustrukturyzowanego na reprezentatywnej grupie osób prowadzących konwencjonalne gospodarstwa rolne. Głównym celem zadawanych pytań było ustalenie czynników, które osoby te uznawały za najbardziej problematyczne w konwersji gospodarstwa na ekologiczne. Najczęściej wymieniane były: brak wystarczającej wiedzy do prowadzenia upraw ekologicznych (35%), wysokie koszty wdrożenia (30%), mała ilość środków ochrony roślin (18%), niepewność otoczenia gospodarczego (10%), inne (7%). Na podstawie uzyskanych wyników można wnioskować, że należy wdrożyć więcej działań doradczych w zakresie rolnictwa ekologicznego wśród rolników.

Podejmowanie zachowań ryzykownych w okresie wczesnej adolescencji w opiniach rówieśników i rodziców – raport z badań

Magdalena Wójcik, *magdaw1990@o2.pl*, Katedra Pedagogiki Chrześcijańskiej i Biografistyki Pedagogicznej, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Pedagogiki, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Podejmowanie zachowań ryzykownych, czyli takich, które stanowią zagrożenie dla zdrowia oraz pomyślnego rozwoju, a ponadto narażają jednostkę na dezaprobatę społeczną, zajmuje wiele uwagi opinii publicznej, przede wszystkim z racji nasilania się tego problemu wśród młodzieży. Młodzież stanowi kategorię dalece złożoną, trudną do jednoznacznego zidentyfikowania, ponieważ w zależności od kontekstu, w którym jest rozpatrywana, można ją różnie interpretować – ujmowana w kategoriach zjawiska społecznego otrzymuje status pokolenia, połączonego wspólnymi przeżyciami, doświadczeniami, które wpływają na kształtowanie obrazu świata; z kolei jako zjawisko demograficzne młodzież tożsama jest z kohortą wiekową, obejmującą osoby w wieku 15-29 lat. Trzeci sposób patrzenia na młodzież - jako jeden z etapów rozwoju w cyklu życia – wprowadza pojęcie adolescencji (od łac. *adolescere*, tj. „rosnąć”, „zbliżyć się do pełnej dorosłości”). Adolescencja, jak podaje E. Hurlock, składa się z trzech podokresów: preadolescencji (od 10. do 12.r.ż.), wczesnej adolescencji (od 13. do 16.r.ż.), późnej adolescencji (od 17. do 21.r.ż.).

Niniejsze opracowanie prezentuje wyniki badań odnośnie opinii na temat podejmowania zachowań ryzykownych w okresie wczesnej adolescencji, przeprowadzonych wśród 13-16-letniej młodzieży oraz ich rodziców. Odpowiedzi adolescentów stanowiły nieocenione źródło poznania, albowiem wypowiadali się oni o zachowaniach swoich rówieśników, o sytuacjach, z którymi być może stykają się na co dzień. Wskazania rodziców pozwoliły tymczasem na przyjrzenie się problemowi z perspektywy, popartej jakże ważnym doświadczeniem życiowym.

Holistyczna perspektywa gromadzenia danych pozwoliła na pogłębienie wiedzy odnośnie zjawiska podejmowania zachowań ryzykownych przez adolescentów, umożliwiając tym samym zredagowanie postulatów dla młodzieży i rodziców, mających za zadanie ograniczyć angażowanie się w zachowania problemowe oraz podnieść jakość procesu wychowawczego. Zachowania ryzykowne wśród młodych ludzi są problemem wielowymiarowym i złożonym – o ile bowiem pojedyncze przypadki podejmowania zachowań ryzykownych przez nastoletnią młodzież są dość powszechnym i charakterystycznym dla okresu dojrzewania zjawiskiem ze względu na fakt, że przeważająca większość tego typu incydentów kończy się na jednorazowej próbie, to zespół zachowań ryzykownych nie może być już uznawany za swoisty przejaw normy rozwojowej.

Polityka socjalna Prezydenta Donalda J. Trumpa – Make America Great Again?

Jakub Serafin, kuba.serafin90@gmail.com, Instytut Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych UJ, <https://inp.uj.edu.pl/>

Donald J. Trump od samego początku swojej kampanii prezydenckiej szedł z hasłem zakładającym stworzeniem silniejszej, lepszej Ameryki. W hasle tym i poglądach najpierw kandydata, a od stycznia 2017 roku Prezydenta USA znaleźć można nie tylko postulaty dotyczące polityki zagranicznej i obronnej, ale również społecznej.

Nie jest tajemnicą, że Donald Trump nigdy nie był wielkim zwolennikiem swojego poprzednika. Celem swoich politycznych działań jak i ataków obrał sobie przede wszystkim najważniejszą ustawę, której orędownikiem i współtwórcą był Barack Obama – czyli tzw. Obamacare. Za tymi działaniami szły zapewnienia, że poprzednia reforma systemu ubezpieczeń zdrowotnych nie wpłynęła na poprawę zdrowia i stan portfeli Amerykanów, ale wręcz przeciwnie, pogorszyła je. Tym samym postanawiając przedstawić własną wersję reformy służby zdrowia Prezydent Trump chciał wyrównać również nierówności społeczne wśród obywateli USA, których źródłem jest kwestia ubezpieczeń zdrowotnych i dostępu do służby zdrowia.

Oczywiście polityka socjalna Trumpa nie miała na celu tylko zniesienie lub zmianę Obamacare. Innymi postulatami obecnego prezydenta Trumpa jest znacząca poprawa sytuacji materialnej Amerykanów poprzez usprawnienie dotychczasowych programów pomocowych jak również przez wzmocnienie amerykańskiej gospodarki. Należy mieć na uwadze, że pomimo znaczącej poprawy sytuacji gospodarczej i przez to wzrostu zamożności Amerykanów, najpoważniejsze aspekty związane z nierównościami społecznymi nie zostały skutecznie zniwelowane. Kwestia ta ujawniła się w pełni w czasie kryzysu gospodarczego związanego z COVID-19 jak i w skutek demonstracji ruchu Black Lives Matter w pierwszej połowie bieżącego roku. W wystąpieniu podsumowano aktywność Prezydenta Trumpa w polityce socjalnej, jego osiągnięcia oraz największe niepowodzenia. Analiza ta pozwoliła nie tylko ocenić prezydenturę Trumpa w tym aspekcie ale również nakreśliła dalsze wyzwania stojące przed USA i jej liderami w walce o poprawę materialnej jakości życia jej obywateli.

Polityka społeczna wobec opiekunów osób niepełnosprawnych w latach 2004-2020

Magdalena Helena Badora, *magdalena.helena.badora@gmail.com*, Wydział Nauk Społecznych, Uniwersytet Śląski w Katowicach, *www.us.edu.pl*

Celem pracy jest ukazanie zmian w polityce społecznej wobec opiekunów osób niepełnosprawnych na przestrzeni ostatnich szesnastu lat. Aby osiągnąć powyższy cel przeprowadzono analizę treści aktów prawnych (m.in. ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o pomocy społecznej, ustawy o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, ustawy o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”), programów (program kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, program „Opieka wytchnieniowa”) oraz wyroków sądów administracyjnych i wyroków Trybunału Konstytucyjnego, w zakresie:

- świadczeń dla opiekunów osób niepełnosprawnych, którzy ze względu na konieczność stałej opieki nad osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji zrezygnowali z pracy zawodowej (w tym m.in.: świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy oraz zasiłek dla opiekunów),
- świadczenia związanego z urodzeniem dziecka ciężko chorego lub ciężko upośledzonego,
- wsparcia w formie usługowej dla opiekunów osób z niepełnosprawnością.

W 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych, która nadal obowiązuje. Ustawa ta zawiera zapisy dotyczące świadczenia pielęgnacyjnego skierowanego dla opiekunów, którzy zrezygnowali z pracy, aby sprawować opiekę nad osobą niepełnosprawną.

W ciągu szesnastu lat zasady przyznawania i wysokość świadczenia pielęgnacyjnego uległy znacznym zmianom. Ponadto obok niego i poniekąd na jego fundamencie pojawiły się dwa nowe świadczenia: specjalny zasiłek opiekuńczy oraz zasiłek dla opiekunów. Zmiany w dostępie do świadczenia pielęgnacyjnego budziły duże kontrowersje, o czym świadczą wyroki Trybunału Konstytucyjnego oraz sądów administracyjnych. Ostatnie pięć lat to także pojawienie się nowego świadczenia dla rodziców (tzw. świadczenie „Za życiem”) oraz programów oferujących wsparcie usługowe np. w formie opieki wytchnieniowej.

Polskie miasta w kryzysie – procesy zmieniające kształt przestrzeni a nowe wyzwania dla polityki miejskiej

Martyna Rajek-Kwiatek, martyna.rajek@ukw.edu.pl, Inicjatywy Doktorantów Nauk o Polityce, Wydział Nauk o Polityce i Administracji, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, <https://naukipolityczne.ukw.edu.pl/jednostka/wydzial-nauk-o-polityce>

Proces rozwoju miast ma charakter wielowymiarowy i uzależniony jest od wielu różnorodnych czynników. Wszelkie zmiany, które znacząco wpłynęły na kształt współczesnej przestrzeni miejskiej, wprowadziła rewolucja przemysłowa i związany z nią spektakularny wzrost liczby ludności, powodując gwałtowny, z reguły spontanicznie planowany rozwój struktur miejskich. Wówczas w wyniku przeludnienia i nieodpowiednich warunków życia, miasta sukcesywnie traciły wewnętrzną spójność i wartość, zasadniczo prowadząc do destabilizacji semantyki miejskiej, określanej mianem zmierzchu, upadku bądź kryzysu miasta. Niniejszy problem dotyczy także miast polskich i nie odbiega wielce od zmian, jakie dokonują się od lat w miastach zachodnioeuropejskich czy amerykańskich. Polska przestrzeń miejska jest przestrzenią niekonwencjonalną, kształtowaną przez ubiegłe dziesięciolecia przez szereg czynników historycznych, społecznych, kulturowych oraz gospodarczych. Na domiar tego, wraz z postępującym rozwojem miast, dostrzegalny jest szereg nowo powstających zjawisk, procesów i trendów, które równoległe tworzą dodatkowe wyzwania, często o charakterze równie niekorzystnym dla przestrzeni miejskiej, jak i samych mieszkańców. Z tego też względu autorka zaprezentowała aktualne problemy i działania zmieniające kształt przestrzeni miejskich w Polsce wśród których w szczególności należy nadmienić zmiany demograficzne, proces suburbanizacji, dezurbanizacji czy fragmentaryzację i prywatyzację przestrzeni publicznej. Powyższy przegląd umożliwił zaś wskazanie nowych wyzwań dla krajowej polityki miejskiej.

Polskie spółki mediowe wobec COVID-19

Daiwa Maksimowicz, *daiwa.maksimowicz@gmail.com*, Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii, Uniwersytet Warszawski, www.wdib.uw.edu.pl

11 marca 2020 roku Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) ogłosiła pandemię koronawirusa. Rozprzestrzenianie się COVID-19 ma negatywny wpływ na niemal każdą dziedzinę ludzkiego życia. Powoduje zmiany w zakresie relacji społecznych, poczucia bezpieczeństwa czy codziennej rutyny. Rewolucjonizuje też w pewnym stopniu zasady pracy, a tym samym funkcjonowania wielu instytucji i przedsiębiorstw.

Pandemia COVID-19 nie bez wpływu pozostaje również na rynek kapitałowy. Mniej więcej w okresie od połowy lutego do połowy marca zaobserwować można było spadki na światowych giełdach. W jakiej kondycji znajdują się w tym kontekście spółki mediowe?

Odpowiedź na to pytanie była głównym celem niniejszej pracy. Podjęte w niej rozważania koncentrowały się przede wszystkim wokół zachowania indeksu WIG-Media w okresie od grudnia 2019 roku (pierwsze doniesienia o przypadkach zakażeń koronawirusem w Chinach) do chwili obecnej (lipiec 2020 roku).

Podjęte badania polegały na nieco zmodyfikowanej analizie fundamentalnej wspomnianego indeksu. Wśród jej celów można wymienić: określenie sytuacji makroekonomicznej w skali krajowej i globalnej, charakterystyka potencjału ekonomicznego branży mediowej, ocena przyjętej strategii rozwoju spółek w kontekście ograniczeń wywołanych pandemią koronawirusa, jak również porównanie kondycji indeksu WIG-Media z pozostałymi indeksami sektorowymi na warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych, głównie na podstawie analizy podstawowych wskaźników (C/Z, C/WK, stopa dywidendy).

Źródło materiałów do badań stanowiły przede wszystkim notowania indeksów giełdowych oraz sprawozdania z działalności poszczególnych spółek.

W pracy podjęto próbę odpowiedzi na pytanie, w jakim stopniu – trwająca od połowy marca 2020 roku – pandemia koronawirusa może zagrozić kondycji spółek mediowych na warszawskim parkiecie, a tym samym wpłynąć na ich gospodarczą wartość.

Ponowoczesność jako źródło rewolucji. Rewolucja jako kwintesencja ponowoczesności

Ewelina Kaufmann, kaufmannewelina@gmail.com, Uniwersytet Warszawski, www.uw.edu.pl

Rewolucje należą do tych zjawisk współczesnego świata, których analiza nastęrcza szczególnych trudności. Jednocześnie, jak pisał Piotr Sztompka, „(...) razem z „postępem” i „nauką” „rewolucja” tworzy trio pojęć zawierających w sobie sens naszych czasów”. Przyglądając się wydarzeniom ostatnich kilku lat czy nawet miesięcy, trudno nie traktować tych słów socjologa jak samospełniającego się proroctwa. Arabska Wiosna, Ruch Oburzonych, Occupy Wall Street, protesty w Korei Południowej, obecne manifestacje w USA, Mińsku czy Belgradzie to tylko nieliczne spośród ruchów, których pojawienie się może potwierdzać tę tezę. Tezę, która prowokuje jednocześnie szereg pytań, a wśród nich to najważniejsze: dlaczego teraz?

Odpowiedź ukrywa się za terminem: ponowoczesność. Ponowoczesność trudno jednoznacznie określić, precyzyjnie zdefiniować. Ujmowana bywa jako płynna, otwarta, refleksyjna. W tej niedookreśloności pewna wydaje się być jedynie mnogość zjawisk składających się na jej obraz. Wśród nich znajdziemy globalizację, którą postrzegać możemy jako wspólny, światowy rynek, szybki przepływ informacji i towarów, międzynarodowe instytucje, think- thanki, korporacje, przenikanie kultur, skracanie dystansów – także w tym znaczeniu najprostszym, geograficznym. Ponowoczesność to także indywidualizacja, jednostka umiejscowiona w centrum zainteresowań, mająca do wykonania swój projekt, celebująca własną biografię. Jedną z cech późnej nowoczesności może być również to, że staje się polem działań grup społecznych, które do tej pory pozbawione były głosu, możliwości działania. Na tym tle bunt i rewolucja wydają się pełnić szczególną rolę.

Próba spojrzenia na zmiany w rzeczywistości i funkcjonowaniu radiofonii na przykładzie pandemicznego słuchowiska Radia Poznań „Próba”

*Anna Sieradzan, anna.sieradzan@student.uw.edu.pl, Wydział Dziennikarstwa,
Informacji i Bibliologii Uniwersytetu Warszawskiego, <https://www.wdib.uw.edu.pl/>*

Kwestia przyspieszenia w dziedzinie technologii dała o sobie znać nawet – lub zwłaszcza – w czasie spowolnienia związanego z kryzysem epidemicznym. Wybuch pandemii naznaczony był traumatycznym przerwaniem więzi, zarówno społecznych, jak i zawodowych, co odbiło się także na przestrzeni medialnej. Rozgłośnie radiowe, podobnie jak inne przedsiębiorstwa, stanęły przed problemem utrzymania emisji oraz kontynuacji produkcji radiowej w dobie wstrzymania wielu projektów, ograniczenia interakcji oraz groźby utraty pracy. Konieczne w tej sytuacji okazało się sięgnięcie po nowatorskie metody produkcyjne, podsunęte przez nowe technologie.

Przedmiotem wystąpienia jest projekt, który powstał w sytuacji spiętrzenia tych niepokojących zjawisk z zamiarem rzucenia „koła ratunkowego” środowiskom radiowemu oraz artystycznemu. Radio Poznań podjęło współpracę z Oddziałem Poznańskim ZASP, Stowarzyszeniem Autorów ZAIKS i Fundacją „Plan teatralny”, by przygotować nowelę radiową zatytułowaną „Próba”. Nagrania do słuchowiska powstawały w systemie pracy zdalnej, przez komunikatory internetowe oraz telefony. Bohaterami słuchowiska są muzycy, którzy w powodu pandemii mierzą się z koniecznością przerwania pracy nad koncertem oraz przebywania w domach w odosobnieniu. W tej sytuacji podejmują się prowadzenia prób online niczym aktorzy zaangażowani w to cykliczne słuchowisko.

Scenariusz słuchowiska „Próba” emitowanego codziennie w Radiu Poznań powstaje niejako „na gorąco”, wydarzenia świata zewnętrznego znajdują odzwierciedlenie w materii tekstu, a wręcz stapiają się ze słuchowiskiem; granica między rzeczywistością a jej artystycznym przetworzeniem zaciera się. „Próba” okazuje się przyczynkiem do dyskusji nad zagadnieniem mediatyzacji oraz rolą mediów we współczesnym społeczeństwie, podlegającym nieustannym zmianom i perturbacjom. Ponadto wystąpienie będzie analizą obrazu zmedializowanej rzeczywistości, który wyłania się z radiowego serialu, będącego swoistym metasłuchowiskiem, autoreferencją na wielu poziomach – medialnym, artystycznym oraz życiowym.

Przestrzeń muzeum jako przestrzeń rozrywki

Michał Pieczka, *michal.pieczka@pwr.edu.pl*, Katedra Konserwacji Architektury i Rewaloryzacji Krajobrazu Kulturowego, Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska, *www.pwr.edu.pl*

Obecnie jesteśmy świadkami głębokich przemian dyscypliny muzeologii, czego przejawem są zmiany koncepcji muzeum. Pierwotna definicja muzeum wprowadzona przez Międzynarodową Radę Muzeów (ICOM) w roku 1946 utożsamiała muzeum z publiczną kolekcją. Kolejne jej przeformułowania zakładały egzystencję przestrzeni służącej do badań oraz gromadzenia i eksponowania zbiorów. Obecnie materialny zbiór przedmiotów przestał być wiodącym wyznacznikiem muzeum, a samo muzeum została skierowane w stronę wartości niematerialnych i całościowego doświadczenia podejmowanego tematu. Przestrzeń muzeum przyjęła nowe role stając się miejscem spotkań i rozrywki współczesnego człowieka. Muzea coraz bardziej skupione są na widzu, w celu przystępnego i zrozumiałego przekazywania treści, w którym upowszechniane wartości edukacyjne stają się formą rozrywki. Zmienia ulega narracja muzealna, która nastwiona jest na zmienność i tymczasowość wydarzeń, wychodząc naprzeciw zainteresowaniu i potrzebom społecznym. Prezentowana w muzeum historia coraz częściej ujmowana jest w ramy rozrywki, a samo muzeum staje się, jak nazwała to Victoria Newhouse, entertainment facility. Celem pracy jest wskazanie na zmiany jakie wywarły na muzea i ich przestrzeń zmiany w ich definiowaniu i rozumieniu ich roli. Współcześnie muzea projektowane są z uwzględnieniem stawianych przed nimi na nowo zadań. W pracy zastosowano metody analizy porównawczej przestrzeni współczesnych muzeów, pozwalające na wskazanie charakterystycznych cech modelu współczesnego muzeum.

Pseudosamorealizacja współczesnego człowieka jako ryzykowny proces wspierany społecznie

Andrzej Zbonikowski, andrzej.zbonikowski@wp.eu, Katedra Psychologii, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi

W świetle psychologii humanistycznej – samorealizacja człowieka stanowi kluczowy motyw rozwojowy człowieka. Jednostka samorealizująca się jest dojrzała osobowościowo, świadoma swego potencjału i dobrze przystosowana do mierzenia się z wyzwaniami otaczającego świata. W nawiązaniu do tego założenia, proponowane są obecnie różne formy wspierania rozwoju doskonałe indywidualne zasoby psychologiczne, rozwijające kompetencje personalne i społeczne, a w założeniu ogólniejszym – służące wsparciu samorealizacji człowieka. Niestety, działania podejmowane w obszarze szkoleń, a także w zakresie zarządzania kapitałem ludzkim w organizacjach pokazują, że wiąże się z nimi ryzyko zniekształcenia samorealizacji, które określić można pseudorozwojem lub pseudosamorealizacją. Warto przy tym zwrócić uwagę, iż działania pseudosamorealizacyjne są zazwyczaj postrzegane społecznie bardzo pozytywnie, jako wskaźniki osobistego rozwoju lub sukcesu w karierze.

Wystąpienie ma charakter poglądowy. Jego celem jest przybliżenie istoty mechanizmów pseudosamorealizacji, na przykładzie wybranych jej form, takich jak samopotwierdzenie, eksploatawanie siebie samego, błędne koło fiksacji na celu, nadmierna specjalizacja czy samorealizacja przez konsumpcję. Jednocześnie – podważony zostaje mit, iż każda forma samodoskonalenia wymaga wsparcia i służy samorealizacji człowieka. Omówione zostały psychologiczne czynniki ryzyka pseudorozwoju oraz rekomendacje dla osób zajmujących się wspieraniem potencjału pracowników (np. konsultanci, trenerzy biznesu).

Rejestry medyczne w dobie społeczeństwa informacyjnego

***Paweł Rakowski**, pawelrakowski5@wp.pl, Zakład Prawa Handlowego, Uniwersytet w Białymstoku*

Rejestry medyczne są uregulowane w ustawie o systemie informacji w ochronie zdrowia, według ekspertów rejestry medyczne są obiektywnym narzędziem monitorowania i porównywania efektów terapii. W dobie społeczeństwa informacyjnego bezpieczeństwo informacyjne jest niezwykle istotne, dlatego w celu realizacji ochrony zdrowia przez państwo, należy dysponować odpowiednimi informacjami. W piśmiennictwie słusznie utożsamia się ochronę zdrowia obywateli z istotnym interesem publicznym.

Zgodnie z art. 20 administratorem rejestru medycznego jest podmiot prowadzący rejestr medyczny, czyli podmiot prowadzący działalność leczniczą. Oczywiście rejestr medyczny zdrowia może prowadzić również Narodowy fundusz Zdrowia (np. RUM-NFZ) oraz jednostki podległe ministrowi. Wyżej wymieniona ustawa umożliwia ministrowi zdrowia wydawanie rozporządzeń, w których minister może wskazać świadczeniodawców, którzy będą prowadzić rejestr, ale także przekazywać nieodpłatnie dane do powstałych rejestrów medycznych. Podmiot prowadzący rejestr medyczny będzie nieodpłatnie udostępniał Narodowemu Funduszowi Zdrowia dane gromadzone w rejestrze. Będą one przetwarzane przez NFZ w celu: weryfikacji poprawności rozliczenia ze świadczeniodawcami; kontroli celowości finansowania udzielanych świadczeń opieki zdrowotnej; monitorowania zapotrzebowania na świadczenia opieki zdrowotnej. Należy podkreślić, że w rejestrach medycznych przetwarzane są dane wrażliwe, takie jak jednostkowe dane medyczne. Dane osobowe są chronione na mocy ustawy o ochronie danych osobowych. Z pewnością ochrona danych osobowych w przypadku rejestrów medycznych dotyczy tego, by takie dane nie „wyciekły” na zewnątrz. Nie ulega wątpliwości, że rejestry medyczne to bazy danych zawierające między innymi dane osobiste i dane medyczne. W swoim wystąpieniu chciałem przybliżyć tematykę rejestrów medycznych w systemie ochrony zdrowia w Polsce.

Rola kultury bezpieczeństwa w przeciwdziałaniu patotreściom zamieszczanym w Internecie

Daria Krzewniak, daria.krzewniak@uph.edu.pl, Instytut Nauk o Bezpieczeństwie, Wydział Nauk Społecznych, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, <https://www.uph.edu.pl/>

Świat wirtualny już dawno stał się równie istotny, jak świat realny. Stał się także w równym stopniu niebezpieczny. Przedstawiciele różnych środowisk coraz więcej uwagi poświęcają szkodliwym treściom dostępnym w sieci, ponieważ w ostatnim czasie zaobserwowano drastyczny wzrost ich liczby. Nieustanny napływ treści do Internetu nastręcza trudności w skutecznym monitorowaniu i wykrywaniu materiałów niosących demoralizujący przekaz. Tzw. patotreści obejmują zarówno przekazy szkodliwe nienaruszające prawa, jak i te przekraczające je. Jest to bardzo złożone i dynamiczne zjawisko, które dotychczas zbadano w niewielkim zakresie, zwłaszcza w kontekście pato-streamingu. Z raportu przygotowanego przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę we współpracy z Rzecznikiem Praw Obywatelskich wynika, że ponad 80% respondentów w wieku 13-15 lat słyszało o patotreściach, a blisko połowa z nich przeglądała je w sieci.

Dotychczas nie przeprowadzono badań na temat wpływu tychże treści na funkcjonowanie młodych ludzi w różnych obszarach – emocjonalnym, poznawczym czy behawioralnym. Odwołując się jednak do założeń teorii społecznego uczenia się, można zakładać, że istnieje duże ryzyko przyswojenia przez odbiorców patotreści – w procesie modelowania – destrukcyjnych zachowań, które godzą w bezpieczeństwo własne młodych ludzi, innych osób i ich otoczenia.

Podejmowanie tego rodzaju zachowań jest niewątpliwie wypadkową wielu zmiennych, wśród których istotną wydaje się także kultura bezpieczeństwa podmiotu. Z badań wynika, że poziom i charakter kultury bezpieczeństwa wpływa na podejmowanie bądź zaniechanie zachowań zagrażających bezpieczeństwu. Celem niniejszego referatu jest zatem omówienie znaczenia kultury bezpieczeństwa w przeciwdziałaniu patotreściom zamieszczanym w sieci.

Rola środowiska w wychowaniu względem kształcenia kompetencji moralnych

Mikołaj Morawski, trainings.wielkopolskie@wp.pl, Studenckie Koło Naukowe Zakładu Dydaktyki Aktywności Fizycznej, Wydział Nauk o Kulturze Fizycznej, Akademia Wychowania Fizycznego w Poznaniu, awf.poznan.pl

Niniejsze badania przeprowadzone zostały w maju 2019 roku wśród uczniów szkoły ogólnokształcącej tj. w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 2 w Poznaniu, a także wśród zawodników Akademii Bramkarskiej Orlik Poznań i zawodniczek kadry wojewódzkiej Wielkopolskiego Związku Piłki Nożnej. Przebadano 46 nastolatków w wieku od 13 do 17 lat.

Każdy z uczestników otrzymał 4 kwestionariusze do wypełnienia, które sprawdzały poziom rozumienia fair-play oraz wartości moralne i czynniki na nie wpływające.

Celem pracy była ocena wpływu wybranych czynników na poziom kompetencji moralnych w 3 różnych grupach nastolatków oraz podjęcie dyskusji na ten temat.

W przeprowadzonych badaniach wartości indeksu C wskazującego poziom kompetencji moralnych występuje spadek poziomu kompetencji moralnych wraz z wzrostem wieku uczestników badania danej grupy. Wskazuje to na potrzebę szczególnego zwrócenia uwagi na problem kształtowania postaw i zaszczepiania w młodych ludziach wartości olimpijskich.

Przeprowadzone badania pokazują również, że największy wpływ na moralność uczniów w poszczególnych grupach mają rodzice i trener. Co ciekawe wśród grupy trenującej profesjonalnie zdecydowanie największym wpływ odnotował trener, wśród młodzieży szkolnej rodzic, a u zawodników trenujących amatorsko rodzice i trener zrównał się punktacją. Poziom fair-play wśród największej części grupy uczniów był na najniższym poziomie, w grupie młodzieży profesjonalnie trenującej zdecydowana większość zaznaczyła odpowiedź na najwyższym poziomie, podczas gdy grupa bramkarzy trenująca amatorsko najczęściej zaznaczała odpowiedź na poziomie drugim. Nauczyciele prowadzący lekcję wychowania fizycznego nie uzyskali, tak

dużego posłuchu względem wpływu na postawę swoich uczniów, a osoby trenujące dodatkowo uzyskiwały wyższe wyniki w poziomie rozumienia fair-play. W takim przypadku, zasadnym jest rozważyć, czy lekcję nie powinny bardziej przypominać treningu sportowego, przez co młodzież najprawdopodobniej wykazywałaby, większe rozumienie fair-play kierując się nim nie tylko bezpośrednio podczas gry, a także w życiu codziennym. Ze względu wyniki, które pokazały równowagę wpływu na kształtowanie kompetencji moralnych osób młodych rodziców jak i trenerów, niezbędna jest współpraca opiekunów, by osiągnąć pożądane rezultaty procesu wychowawczego.

Rozwój prawa do obrony na przestrzeni ostatnich lat

Dominika Aleksandra Dykier, d.dykier@interia.eu, absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Prawo do obrony w polskim systemie prawnym urosło do rangi zasady. Powszechnie uważa się, że jest jednym z fundamentów rzetelnego procesu karnego. Niniejsze opracowanie ma na celu ukazanie ewolucji prawa do obrony ze szczególnym uwzględnieniem najważniejszych zmian dokonanych przez ustawodawcę na przestrzeni ostatnich lat. Przedmiotowe rozważania powstały na skutek analizy przepisów prawa, poglądów doktryny i orzecznictwa.

Uchwalony w 1997 roku Kodeks postępowania karnego różni się od obecnie obowiązującej wersji, albowiem poddany był wielu nowelizacjom. Pierwsze znaczące zmiany wprowadzono już w 2003 roku, a w ostatnich latach największą reformę stanowiła ustawa z dnia 27 września 2013 roku, która obowiązując od 2015 roku istotnie wpłynęła na zakres prawa do obrony. Jedną z reform wprowadziła regulację, zgodnie z którą, na wniosek oskarżonego, co do którego nie zachodzą przesłanki obrony obowiązkowej i nieposiadającego obrońcy z wyboru, należało przyznać mu obrońcę z urzędu. Co więcej, przyznanie obrońcy nie było uzależnione od wykazania przez oskarżonego jego trudnej sytuacji finansowej, niepozwalającej na samodzielne opłacenie obrony, lecz stanowiło obowiązkową konsekwencję wynikającą z samego faktu złożenia wniosku. Udział tak wyznaczonego obrońcy w rozprawie głównej był obowiązkowy. Art. 80a k.p.k. został jednak szybko uchylony, a obecnie obrońca z urzędu jest wyznaczany jedynie pod warunkiem wykazania przez oskarżonego, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.

W związku z powyższym, należało wysnuć wniosek, że prawo do obrony na gruncie polskiego postępowania karnego wciąż ewoluuje i podlega ciągłym reformom, co z punktu widzenia oskarżonego nie jest pożądanym działaniem, albowiem liczne zmiany przepisów wprowadzają chaos i dezorientację co do tego, które przepisy jeszcze obowiązują, a które nie mają już zastosowania.

Rozwój sektora FinTech jako szansa na zmiany w sposobie świadczenia usług finansowych

Agnieszka Butor-Keler, butor.agnieszka@gmail.com, doktorantka, Katedra Badań Konsumpcji, Kolegium Zarządzania, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Przeobrażenia i rozwój rynku finansowego były jedną z przyczyn powstanie nowej kategorii podmiotów określanych mianem FinTech (skrót od Financial Technology). Na potrzeby niniejszej prezentacji przyjęto, że FinTech dotyczy świadczenia usług finansowych przy wykorzystaniu nowych technologii. Należy jednak podkreślić, że nie ma jednolitej definicji pojęcia FinTech, a prezentowane w literaturze przedmiotu definicje w znacznie szerszy sposób starają się określić zarówno aspekt przedmiotowy, jak i podmiotowy tego pojęcia.

FinTech dał początek nowym zaawansowanym produktom, co pozwoliło konsumentom na wybór spersonalizowanych usług. Wraz z rozwojem nowych technologii wzrosło również ryzyko dla konsumentów, np. w postaci wykluczenia cyfrowego, cyberzagrożeń czy też skomplikowanych produktów i możliwość utraty środków. Zakres FinTech jest bardzo szeroki i obejmuje m.in.: inwestycje (np. crowdfunding, platformy inwestycyjne), robo-doradztwo, InsurTech (innowacyjne usługi ubezpieczeniowe), rozwiązania oparte o technologię blockchain, np. kryptowaluty, pożyczki (np. P2P), płatności (PayTech) i inne.

Celem wystąpienia o charakterze przeglądowym było omówienie pojęcia FinTech oraz zmian w sposobie świadczenia usług finansowych wraz z podaniem przykładów takich usług. Zmiany te dotyczą przede wszystkim dopasowania produktów bezpośrednio do potrzeb klienta, w szybszym czasie, po niższej cenie. W podsumowaniu wystąpienia przedstawiono kierunki rozwoju świadczenia nowych usług finansowych zarówno w Polsce, jak i na świecie.

Poglądy wyrażone w abstrakcie i wystąpieniu są poglądami osobistymi Autora i nie wyrażają oficjalnego stanowiska instytucji, w której jest zatrudniony.

SKRZYPEK NA DACHU? **– sytuacja społeczno-ekonomiczna muzyków w Polsce w czasie pandemii**

Małgorzata Kaczmarek, malgorzata.kaczmarek@filharmonia.lodz.pl, Filharmonia Łódzka im. A. Rubinsteina, www.filharmonia.lodz.pl

Rynek pracy artystów od lat jest nieuregulowany i charakteryzuje się brakiem przepisów specyficznych dla tej grupy zatrudnionych. Wynika to z braku ustawy o zawodzie artysty, ale również z wieloletnich zaniedbań w polityce kulturalnej państwa. Według Doroty Ilczuk „kultura to jedyny niezreformowany sektor gospodarki w Polsce”. Działalność instytucji kultury w większości opiera się na dotacjach państwowych lub samorządowych.

Celem pracy jest przedstawienie aktualnej sytuacji artystów i twórców w Polsce, z uwzględnieniem ograniczeń związanych z pandemią COVID-19 w Polsce, która wstrzymała działalność wszystkich instytucji kultury. Nie-trudno wyobrazić sobie sytuację artystów, którzy pozbawieni zostali możliwości prowadzenia jakiegokolwiek działalności scenicznej, edukacyjnej i warsztatowej.

Treść opracowania ograniczy się do analizy rynku artystów w Polsce w okresie sprzed pandemii, wskaże na zjawiska powodujące aktualnie niepokój tego środowiska oraz możliwe drogi rozwiązań. Metodą badań użytą w pracy jest analiza literatury oraz obserwacje własne jako pracownika instytucji kultury (obserwacja uczestnicząca).

Wnioski z analiz świadczą o negatywnej sytuacji społeczno-ekonomicznej artystów w Polsce. Zamknięcie scen, przymusowa kwarantanna i powolne odblokowywanie gospodarki tylko potwierdzają tę diagnozę. Dodatkowo zanalizowano system wsparcia dla instytucji kultury, który chroni tylko pracowników etatowych, co wynika z niedostatecznych uregulowań ustawowych i statutowych oraz niesprawiedliwej dystrybucji środków.

Zaproponowane przez MKiDN system tarcz antykryzysowych (świadczenia postojowe), stypendiów dla artystów „Kultura w sieci”, voucherów, zasiłków czy zapomóg socjalnych tylko w małym stopniu zrekomensowały straty poniesione przez branżę muzyczną. Takiego zahamowania polska kultura nie doświadczyła bowiem od czasów II wojny światowej.

Spółeczno-kulturowe konsekwencje akceleracji procesu cyfryzacji usług publicznych wywołanej pandemią COVID-19

Paweł Piotr Nowak, *pawel.nowak@amu.edu.pl*, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Pandemia koronawirusa jest zjawiskiem globalnym, na które współczesny człowiek nie był należycie przygotowany. W przestrzeni społecznej i gospodarczej zaczynają realizować się procesy, które w sposób znaczący zmieniają sytuację wszystkich ludzi na ziemi. Część z tych zmian, jak chociażby upowszechnianie się na masową skalę cyfrowych rozwiązań technologicznych, miał dotąd charakter ewolucyjny. Rozpoczęły się one bowiem na długo zanim na świecie pojawił się SARS-Cov-2. Rozwój cyfrowych systemów teleinformatycznych, robotyki, czy automatyki stopniowo przekształcał modele komunikacji społecznej, świadczenia usług i produkcji od 20 lat. Jednakże dynamika wzrostu zastosowania nowych technologii w realizacji codziennych zadań, spowodowana koniecznością funkcjonowania w sytuacji epidemii stała się tak znacząca, że obecnie obserwowane zmiany wywołane cyfrową transformacją, dla której wirus stał się katalizatorem, wykazują już cechy rewolucji.

W swoim wystąpieniu przedstawię konsekwencje społeczno-kulturowe, które w mojej ocenie będą wynikiem przekształceń dziś obserwowanej zmiany związanej z akceleracją cyfryzacji w sferze kontaktów międzyludzkich. Głównym przedmiotem podjętej analizy są usługi publiczne w dobie pandemii. Bazując na obserwacji zachodzących obecnie przeobrażeń stosunków społecznych, analizując treści publikacji naukowych i prasowych, które na bieżąco informują o wydarzeniach ze świata dokonuję syntezy obrazu. Następnie w oparciu o teorie socjologiczne i psychologiczne, wykorzystując dokonania przedstawicieli filozoficznego nurtu dialogicznego prezentuję swoje prognozę na przyszłość, będącą bezpośrednią konsekwencją tego, co dzieje się dziś. Celem referatu jest rozpoczęcie naukowego dyskursu na temat zmian w sektorze usług publicznych wywołanych wzmożoną ich cyfryzacją.

Stereotypizacja a zaburzenia psychiczne

Joanna Siewierska, joasia.siewierska@gmail.com, Instytut Psychologii, Wydział Nauk o Wychowaniu, Uniwersytet Łódzki, <http://psych.uni.lodz.pl/>

Celem pracy jest próba przybliżenia patomechanizmu rozwoju zaburzeń afektywnych uwzględniającego przywiązanie do norm społecznych jako czynnika patogenego. Zainteresowanie tematyką wynika z rosnącej liczby samobójstw na świecie. Według szacunków Światowej Organizacji Zdrowia, co trzy sekundy na świecie ktoś podejmuje próbę samobójczą, a co 40 sekund w wyniku zamachu samobójczego umiera jedna osoba. Liczba ofiar zamachów samobójczych w roku 2020 może sięgnąć nawet 1,5 miliona, co wskazuje, że samobójstwa stanowią poważny problem zdrowia publicznego. Obserwowalna tendencja, iż mężczyźni zdecydowanie częściej popełniają samobójstwo niż kobiety, podczas gdy kobiety częściej mają postawioną diagnozę depresji, stała się punktem wyjścia do rozważań na temat trudności w diagnozowaniu depresji u mężczyzn. W związku z tym pojawiła się koncepcja atypowego obrazu klinicznego depresji u mężczyzn przejawiającego się dominacją objawów nieswoistych jak np. podejmowanie zachowań ryzykownych (jazda samochodem pod wpływem alkoholu, przypadkowe kontakty seksualne) i jej uwarunkowań. Jako czynnik etiologiczny przebiegu zaburzenia w tak charakterystyczny sposób wzięto pod uwagę stereotypizację wobec „męskich norm”, której ograniczenie może stanowić istotny czynnik prewencyjny zaburzeń zdrowia psychicznego. Oddziaływania ukierunkowane na zahamowanie tendencji do stereotypizacji męskich zachowań opartej m.in. na przekonaniach, iż mężczyźni „nie mogą przejawiać słabości, muszą być słabi i są odpowiedzialni za status socjoekonomiczny rodziny” zdają się stanowić wyzwanie dla współczesnego społeczeństwa sprzyjające ochronie zdrowia psychicznego.

Terapia z udziałem psa w schizofrenii w pryzmacie medykalizacji

*Agata Angelika Rzoska, agatka.angelika@gmail.com, Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie*

Obecnie szacuje się, że na świecie jest około 10 milionów osób wykazujących zaburzenia psychiatryczne. Prognozy wskazują nawet na podwojenia tej liczby do roku 2030. Zatem, ukazanie wagi problemu chorób i zaburzeń psychiatrycznych, w tym schizofrenii, staje się istotne nie tylko z punktu widzenia samych chorych i ich najbliższych, ale też z punktu widzenia całego społeczeństwa. Organizowane liczne kampanie społeczne wychodzą naprzeciw potrzebie edukowania na temat np. schizofrenii i dotarcia do jak najszerszego grona odbiorców. Poznanie bowiem prawdziwego oblicza zaburzeń psychiatrycznych służy podniesieniu tolerancji i zrozumienia społecznego.

Złożony i długotrwały proces leczenia zaburzeń psychiatrycznych wymaga od chorych regularnego przyjmowania leków, czy uczęszczania na różnorodne terapie poznawczo – behawioralne. Jednym z istotniejszych celów terapii jest aktywizacja społeczna chorych. W przypadku tego zaburzenia ważne jest bowiem przywrócenie chorym możliwości normalnego funkcjonowania w społeczeństwie. Jest to spore wyzwanie, gdyż chorzy np. na schizofrenię wykazują problemy z wykonaniem nawet prostych czynności dnia codziennego i wymagają wsparcia ze strony opiekuna i/lub rodziny. Borykają się także z wykluczeniem społecznym, a ich jakość życia znacząco się obniża. Chorzy z zaburzeniami psychiatrycznymi indukują zatem znaczne koszty społeczne.

Prezentowane w pracy wyniki, oparte o badania ostatnich lat pokazują, że włączenie do leczenia schizofrenii Terapii z Udziałem Psa, jako terapii uzupełniającej, przynosi zauważalną poprawę dobrostanu chorych, pozytywnie wpływa na ich funkcje psychopoznawcze, czy poziom samooceny. Znane są też przypadki powrotu do aktywności zawodowej.

W pracy pokazano, że Terapia z Udziałem Psa może w istotnie korzystny sposób wpłynąć na społeczne, ale też ekonomiczne aspekty skojarzone z zaburzeniami psychiatrycznymi.

Trendy na polskim YouTube przed pandemią i w trakcie pandemii. Analiza tytułów filmów, opisów i słów kluczowych

Wojciech Jastrzębski, wojciech.jastrzebski@uwr.edu.pl, Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Wrocławski, www.dziennikarstwo.uni.wroc.pl

Przeprowadzone zostało badanie, którego celem było określenie różnic w charakterystyce popularnych filmów na portalu YouTube publikowanych przed pandemią COVID-19 oraz w trakcie jej trwania. Jako źródło danych wykorzystano archiwalne kopie zakładki „Na czasie”, z których zostały pobrane i przetworzone metadane dotyczące filmów w języku polskim. W badaniu uwzględnione zostało ponad 400 różnych filmów pojawiających się na liście w terminie od 24 marca (data podania informacji o planowanym ograniczeniu zgromadzeń i dodatkowych obostrzeniach) do 24 kwietnia 2020 roku. Za punkt odniesienia analizy porównawczej posłużyły dane dotyczące materiałów publikowanych rok wcześniej, w analogicznym przedziale czasowym. W obu przypadkach największą popularność uzyskały te same kategorie filmów: „rozrywka”, „muzyka” oraz „ludzie i blogi”, choć w okresie pandemii częściej niż rok wcześniej pojawiała się kategoria „muzyka”, a „rozrywka” obecna była nieco rzadziej. Na obu listach występowały jedynie nieliczne filmy z kategorii „wiadomości i polityka”. Zanotowano kilkanaście filmów omawiających bezpośrednio tematykę pandemii, działań rządu czy też sytuacji za granicą, ale w dalszym ciągu dominował rozrywkowy charakter materiałów zamieszczanych na portalu. Słowa takie jak „koronawirus” i „kwarantanna” kilkadziesiąt razy współwystępowały z tytułami piosenek, vlogów czy też filmów dotyczących żartów i memów. Rok wcześniej nie pojawiały się one w ogóle (co raczej nie budzi zdziwienia), ale nawet obecnie tematyka pandemii nie dominuje wśród popularnych filmów prezentowanych na stronie głównej portalu, a jeśli już występuje, to głównie jako element towarzyszący innym tematom.

Udział interesariuszy spoza administracji publicznej w polskim systemie cyberbezpieczeństwa

Przemysław Mazurczak, mazurczak.przemek@vp.pl, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Wydział Nauk Społecznych, Instytut Nauk Społecznych i Bezpieczeństwa

Celem pracy było przedstawienie zasadniczych uwarunkowań oraz możliwych i pożądaných kierunków rozwoju polskiego systemu cyberbezpieczeństwa w oparciu o wkład interesariuszy spoza administracji publicznej w budowę i funkcjonowanie tego systemu. Wprowadzenie w 2018 roku ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa znacząco odmieniło funkcjonowanie polskiej obrony przed zagrożeniami w cyberprzestrzeni. W ustawie określono organizację krajowego systemu cyberbezpieczeństwa oraz zadania i obowiązki podmiotów wchodzących w skład tego systemu, a także zakres Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej. System tworzą podmioty, wśród których znaleźli się operatorzy usług kluczowych i dostawcy usług cyfrowych a także instytuty badawcze, spółki prawa handlowego oraz podmioty prywatne świadczące usługi w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Do opracowania wykorzystano metodę badania dokumentów oraz metodę monograficzną. Przeprowadzona analiza pozwoliła na dokonanie obiektywnej oceny działań i wkładu interesariuszy spoza administracji publicznej w budowę i funkcjonowanie systemu cyberbezpieczeństwa RP. Konstrukcja polskiego systemu cyberbezpieczeństwa odpowiada potrzebom reagowania na incydenty komputerowe, dzięki zastosowaniu hybrydowego połączenia administracja publiczna zyskała solidne wsparcie ze strony podmiotów prywatnych, co przełożyło się na funkcjonowanie całego systemu. Opracowanie ma charakter teoretyczny i służy ocenie zaangażowania podmiotów prywatnych w budowę całego systemu oraz wyznaczeniu potencjalnych kierunków rozwoju w zakresie ochrony polskiej cyberprzestrzeni.

Ustawa o sporcie jako kompleksowa regulacja łącząca elementy prawa i jej wpływ na rozwój kultury fizycznej w XXI wieku

Adrian Smulski, adriansmulski@gmail.com, Akademia Wojsk Lądowych we Wrocławiu, awl.edu.pl

16 października 2010 r. weszła w życie przełomowa Ustawa z dnia 25 czerwca 2010 roku o sporcie (Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857), która zastąpiła obowiązujące: Ustawę o kulturze fizycznej z 2007 roku i Ustawę o sporcie kwalifikowanym z 2005 roku. Potrzeba wprowadzenia nowego aktu prawnego wynika z konieczności dostosowania skomplikowanych regulacji prawnych do nowoczesnych standardów europejskich. W związku z tym, celem ustawy jest ograniczenie prawnej reglamentacji sportu, jak również regulacja kwestii, które nie były do tej pory precyzyjnie określone. Ustawodawca dostosowuje polskie przepisy do unijnych i zrywa z dotychczasową, „dualistyczną” koncepcją regulacji sportu, odstępuje od podziału sportu na „profesjonalny” i „amatorski” oraz „indywidualny” i „kwalifikowany”. W porównaniu ze poprzednimi przepisami stanowi regulację bardziej zwięzłą i pozostawiającą związkom sportowym oraz klubom większą swobodę działania. Ustawa stanowi kompleksową regulację łączącą elementy należące do sfery prawa prywatnego (cywilnego) i publicznego (administracyjnego, finansowego, karnego). W ustawie znajdują się, też istotne zapisy dotyczące samorządów i świadczeń opieki zdrowotnej. Wskazany akt prawny daje solidny fundament do rozwoju kultury fizycznej w Polsce w szczególności w jego amatorskim wydaniu. Wzrost liczby trenujących hobbistycznie daną dyscyplinę natomiast prowadzi do zwiększenia przyszłej kadry klubowej czy narodowej. Sport stał się każdym przejawem fizycznej aktywności, która przyczynia się do poprawy kondycji, rozwoju stosunków społecznych lub osiągnięcia wyników sportowych.

Wpływ mediów społecznościowych na dzieci i młodzież

Paulina Ziółkowska, paulina@mzsped.pl

W pracy został przedstawiony wpływ mediów społecznościowych na dzieci i młodzież, na podstawie wybranych przykładów. Praca ma charakter przeglądowy. Media społecznościowe czyli środki komunikacji społecznej stały się głównym ośrodkiem przekazu informacji, mają one zasięg globalny a dla odbiorców są standardowym elementem życia. Trudno znaleźć osobę która, nie słyszała o mediach społecznościowych czy z nich nie korzystała. Współcześni odbiorcy nie wyobrażają sobie funkcjonowania bez dostępu do mediów, w szczególności dotyczy to dzieci i młodzieży, to właśnie oni wnikają w multimedialny świat. Dzieci często wycofują się z kontaktów osobistych na rzecz kontaktów wirtualnych. Media mają wpływ na życie codzienne, kształtowanie światopoglądu, wspomagają proces edukacji, stanowią rozrywkę i otwierają okno na świat. Obcowanie ze światem medialnym staje się dla odbiorców bardziej atrakcyjne niż świat rzeczywisty. Przy procesie edukacji również media stanowią kluczowy element, udostępniają ogólnodostępne treści, oferowane są specjalne platformy edukacyjne pozwalające na samodzielną naukę. Media niosą za sobą również zagrożenia wymierzone głównie w młodego odbiorcę, który nie potrafi samodzielnie stwierdzić co jest dobre a co nie. Często w mediach można napotkać się z elementami agresji, wulgarnym językiem i krytykowaniem odmienności. Dzieci i młodzież przyzwyczajają się do tych treści i nie uważają ich za niewłaściwe. Aby prawidłowo korzystać z mediów potrzebna jest edukacja multimedialna i umiejętność dawkania informacji.

Wpływ zmian klimatu na zdrowie człowieka

Alicja Ciesielska, aliciesie@gmail.com, Międzywydziałowe Koło Naukowe Biochemii Medycznej, Wydział Biologii i Biotechnologii, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, www.uwm.edu.pl

Ekologia jest nauką, która zajmuje się badaniem funkcjonowania przyrody oraz oddziaływania pomiędzy organizmami a ich środowiskiem naturalnym. Kluczowym momentem w historii Ziemi była rewolucja przemysłowa, której wynikiem był znaczny wzrost stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze, jednak najbardziej istotne było ostatnie pięć dekad. Głównym gazem cieplarnianym jest dwutlenek węgla (CO₂), którego stężenie jest obecnie wyższe niż kiedykolwiek w przeciągu ostatnich 800 000 lat. Średnia globalna temperatura na powierzchni Ziemi wynosi teraz 1°C powyżej poziomów temperatur sprzed rewolucji przemysłowej, co niesie ze sobą konsekwencje dla ludzi i ekosystemów.

Zmiany klimatu wpływają na ilość i jakość żywności i wody, zwiększają zanieczyszczenie powietrza, zmieniają występowanie patogenów i dynamikę przenoszenia chorób, a także zmniejszają ochronę przed ekstremalnymi warunkami pogodowymi i klimatycznymi. Ludzie o niskich dochodach lub żyjący w odizolowanych geograficznie warunkach są zazwyczaj najbardziej narażeni na ryzyko związane ze zmianami klimatu. Częstość występowania chorób związanych ze zmianami pogody, takich jak choroby serca i nowotwory skóry, stale rośnie. Choroby związane z wysoką temperaturą, np. choroby sercowo-naczyniowe, oparzenia słoneczne, udar cieplny i rak skóry należą do chorób coraz bardziej powszechnych w krajach rozwiniętych oraz rozwijających się. Wiele badań wykazuje związek ekstremalnych upałów ze śmiertelnością na choroby serca, szczególnie wśród osób nieletnich i starszych. Przypadki śmiertelne występują zazwyczaj u osób posiadających choroby współistniejące i dotyczą zawału serca, niewydolności serca czy udaru mózgu.

Mieszkańcy miast są bardziej narażeni na ryzyko śmierci niż mieszkańcy obszarów wiejskich. Jest to związane ze zjawiskiem tzw. miejskiej wyspy ciepła. Zjawisko to polega na termicznym uprzywilejowaniu przestrzeni miejskiej względem otaczających ją obszarów niezabudowanych, co jest wynikiem działalności człowieka.

Zapewnienie dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami w świetle regulacji prawnych na poziomie krajowym i międzynarodowym

Monika Wiszyńska, mon.wiszynska@wp.pl, Katedra Prawa Konstytucyjnego, Uniwersytet w Białymstoku, Wydział Prawa, www.prawo.uwb.edu.pl

Usuwanie barier i zapewnienie dostępności dla wszystkich obywateli, staje się coraz bardziej aktualnym wyzwaniem w związku ze starzeniem się społeczeństwa. Ostatnia dekada, przyniosła zdecydowany wzrost zainteresowania ideą dostępności, w szczególności po ratyfikacji w 2012 r. przez Polskę Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych (dalej jako KPON), sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169, z późn. zm.) oraz koniecznością zapewnienia dostępności na równi z innymi obywatelami uczestnictwa w każdej sferze społecznej. Jak wskazano w informacji o wynikach kontroli Najwyższej Izby Kontroli (NIK) z dnia 30 października 2018 r., aż 39,3 % dokumentacji projektowej lub przetargowej objętej kontrolą nie uwzględniono rozwiązań służących dostępności przestrzeni publicznej dla osób z różnymi dysfunkcjami oraz żaden ze skontrolowanych 94 obiektów nie był wolny od barier. Aż do roku 2019 działania we wskazanym obszarze odnosiły się do wąskich, pojedynczych aspektów. Dopiero wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 roku o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2020 r., poz. 1062, t.j.) problematyka została uregulowana określając tak szeroko środki służące zapewnieniu różnych aspektów dostępności dla osób ze szczególnymi potrzebami oraz obowiązki podmiotów publicznych w tym zakresie. Niestety regulacje we wskazanej ustawie nie obejmują całościowo wskazanej problematyki. W swoim wystąpieniu chciałabym wskazać na aktualne problemy związane ze stosowaniem ustawy o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami oraz różnice w stosunku do regulacji zawartej w art. 9 KPON.

Zasady prawne odzwierciedlają społeczną wiedzę i świadomość. Przemiany w podejściu do konserwacji obiektów i układów zabytkowych w Holandii

Nina Kocik, nina.kocik@gmail.com

Projektowanie to ogromna odpowiedzialność – każda ingerencja w krajobraz niesie za sobą konsekwencje, zarówno oczywiste: przestrzenne i środowiskowe, jak i odległe: społeczne i historyczne. Niniejsza praca ma na celu analizę podejścia do ochrony i projektowania w tkance historycznej w kontekście świadomości społecznej, trendów w konserwacji na przestrzeni czasu oraz regulacji prawnych na przykładzie Niderlandów. Opracowanie stanowi przegląd dotychczas podjętych działań na rzecz konserwacji wybranych obszarów i próbę ich oceny. Szeroko pojęta ochrona obiektów architektury oraz układów urbanistycznych to stosunkowo młoda dziedzina, która rozwinęła się w odpowiedzi na zmiany niesione przez modernizm i uwarunkowania społeczno-ekonomiczne po II wojnie światowej. Świadome projektowanie w tkance historycznej z szeregiem procedur i decyzji, mnogością instytucji zaangażowanych w powstanie obiektu (od momentu koncepcji po uzyskanie pozwolenia na budowę i ostatecznie realizację) dowodzi, że jest to odpowiedzialność zbiorowa, rozłożona na wiele jednostek, agencji i organów administracyjnych. Ta praca analizuje dlaczego niektóre przestrzenie objęte ochroną konserwatorską funkcjonują, w ocenie społeczeństwa, lepiej od innych i dlaczego chętniej w nich przebywamy. Dodatkowo proponuje, które działania mogą potencjalnie zakończyć się sukcesem, a które nie. Na przykładzie Niderlandów pokazano różne próby ochrony i projektowania podejmowane w środowisku historycznym, a także wpływ ruchów społecznych na działania podejmowane przez różne prowincje kraju, ze szczególnym uwzględnieniem stolicy – Amsterdamu.

Zdrowie psychiczne społeczeństwa w dobie pandemii – aspekty medyczne i społeczno-ekonomiczne

Dominika Psiuk, *dominika.psiuk@gmail.com*, *Studenckie Koło Naukowe przy Zakładzie Psychologii Stosowanej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, www.umlub.pl*

Emilia Nowak, *emilia.m.nowak@wp.pl*, *Studenckie Koło Naukowe przy Zakładzie Psychologii Stosowanej Uniwersytetu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, www.umlub.pl*

Agnieszka Rolińska, *agnieszkarolinska@umlub.pl*, *Zakład Psychologii Stosowanej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, www.umlub.pl*

Opieka z zakresu zdrowia psychicznego jest obszarem medycyny, którego dostępność nadal nie spełnia zapotrzebowania społecznego. Pandemia COVID-19 stała się czynnikiem nasilającym ograniczenia w dostępie do pomocy psychologicznej i psychiatrycznej, jak również generującym większe potrzeby w tym zakresie. W obliczu pandemii ludzie obawiają się o zdrowie i bezpieczeństwo własne oraz najbliższych, a także czują niepokój związany ze stratami materialnymi i niepewną sytuacją ekonomiczną. Izolacja nie tylko utrudnia dostęp do opieki psychologicznej i psychiatrycznej, zwiększa również odsetek przemocy domowej, uniemożliwia prawidłowy rozwój psychiczny dzieci i młodzieży oraz pogarsza sytuację ludzi starszych. Innymi stresorami są rozpowszechniane przez media informacje, często z niesprawdzonych źródeł, dotyczące COVID-19 oraz drastyczne obrazy przedstawiające cierpienie ludzi dotkniętych chorobą. W związku z powyższym, obserwuje się częste objawy nerwicy, depresji oraz innych zaburzeń na tle nerwowym, takich jak bezsenność i objawy zespołu stresu pourazowego (PTSD) wśród niemal wszystkich grup społecznych. Niepokój nasila pogłębiający się kryzys gospodarczy, likwidacja miejsc pracy i załamanie cen, prowadzące do ciągłego strachu przed utratą zatrudnienia i środków do życia. Innym psychospołecznym aspektem, na który wpływa pandemia, jest stygmatyzacja niektórych grup społecznych, przede wszystkim Azjatów, pracowników służby zdrowia i ozdrowieńców, którzy są obwiniani za rozprzestrzenianie się choroby i coraz częściej wykluczani ze społeczeństwa. Obecna sytuacja na różnych płaszczyznach wpływa w sposób negatywny na zdrowie psychiczne społeczeństwa, w związku z tym niezbędne jest zarówno podjęcie odpowiednich działań prewencyjnych, jak i doskonalenie i poszukiwanie nowych metod terapeutycznych i edukacyjnych.

Indeks autorów

Androsiuk-Perkowska J.	20, 23	Niewiadomska-Kocik J.	21
Babiak A.	32	Nita P.	37
Badora M. H.	48	Nowak E.	72
Biegalska O.	22	Nowak P.P.	62
Bielecki M.	34	Oleś I.	19
Butor-Keler A.	39, 60	Ostafiński K.	14
Ciesielska A.	69	Perkowski R.	20, 23
Czaplewska S.	41	Pieczka M.	36, 53
Dykier D. A.	59	Preus J.	33
Flis M.	26	Psiuk D.	72
Fliśnik Cz.	40	Rajek-Kwiatek M.	49
Głowacki M.	43	Rakowski P.	55
Guzda P.	38	Rolińska A.	72
Huse-Kutoska M.	44	Rozmus D.	27
Huse-Kutowska M.	35	Rzoska A.A.	64
Jastrzębska D.	30	Sakowicz E.	42
Jastrzębski W.	65	Serafin J.	47
Juszczuk A.	18	Sieradzan A.	52
Kaczmarek M.	61	Siewierska J.	63
Kaufmann E.	51	Smulski A.	67
Kocik N.	71	Stecko J.	17
Kożuchowski M.	20, 23	Szałaj W.	24
Kruczek M.	28	Tymicka A.	31
Krzemińska-Cieśla M.	29	Wiszyńska M.	70
Krzewniak D.	56	Wójcik M.	45
Maksimowicz D.	50	Wróblewska W.	13
Mazurczak P.	66	Zbonikowski A.	54
Modzelewska A.	25	Ziółkowska P.	68
Morawski M.	57		